ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Άδειας

ΕΛΤΑ Hellenic Post

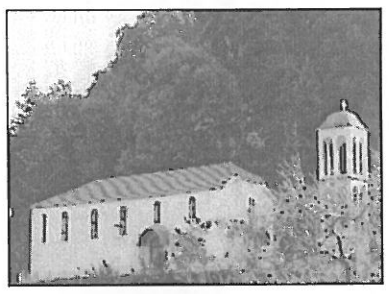

ΧΡΥΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Κλεισούρας 8 Ν. Ηράκλειο 14121 Τηλ-Fax: 210-2832243

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΧΡΥΣΙΩΤΩΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ "Η ΠΑΝΑΓΙΑ"

Περίοδος Α' • Έτος 9ο • Αριθμός φύλλου 35 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2003

Ο Ηλίας Καρανίκας, υποψήφιος Βουλευτής Ν. Ευρυτανίας, απαντά στα Χρυσιώτικα Νέα

1. Ποια είναι τα βασικά κίνητρα για έναν υποψήφιο βουλευτή να δοκιμαστεί στη δύσκολη περιφέρεια του νομού Ευρυτανίας;

— Το βασικότερο κίνητρο είναι η προσφορά μου προς τον τόπο. Τριάντα χρόνια προσφέρω τις ιατρικές μου υπηρεσίες και ό,τι άλλο μπορούσα στους συμπατριώτες μου και την ιδιαίτερη πατρίδα. Το 1973 διορίστηκα για πρώτη φορά αγροτικός γιατρός στη Δυτική Φραγκίστα. Η ενασχόληση με τα κοινά είναι υποχρέωση όλων μας, απλά σ'αυτή τη φάση είχα τη δυνατότητα από πλευράς καριέρας και οικογένειας να αποδεχθώ την τιμητική για μένα πρόταση. Πολλοί γνωρίζουν ότι για πρώτη φορά παρόμοια πρόταση, μου έγινε πριν από δεκαπέντε χρόνια.

2. Η μονοεδρική περιφέρεια της Ευρυτανίας είναι από τις δύσκολες περιφέρειες. Το ΠΑΣΟΚ δεν εξέλεξε βουλευτή στις τρεις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις. Πιστεύετε ότι στην παρούσα συνθήκη είναι δυνατόν να κερδίσετε τη βουλευτική έδρα;

— Η έδρα της Ευρυτανίας είναι η δυσκολότερη μονοεδρική κι αυτό το γνωρίζουν όλοι. Αυτό για πάρα πολλούς λόγους, που δεν είναι της παρούσας στιγμής, με βασικότερους τη μεγάλη διασπορά των Ευρυτάνων, και η δύσκολη κινητοποίησή τους. Εξάλλου να μην ξεχνάμε ότι οι δυσκολίες αποτελούν πρόκληση για έναν άνθρωπο που θέλει να δραστηριοποιηθεί. Η βουλευτική έδρα στην Ευρυτανία δε κερδιζόταν από τη Νέα Δημοκρατία. Χαριζόταν συνήθως από το χώρο μας. Η έδρα μπορεί να κερδιθεί από το πρόσωπό μου, γιατί είμαι ένας άνθρωπος με προσφορά ετών, χωρίς διακρίσεις στους πατριώτες μου, καταξιωμένος στην επιστήμη μου αλλά και στην καριέρα μου χωρίς να στηριχθώ ποτέ σε οικογενειακές ή κομματικές πλάτες. Πιστεύω ότι διαθέτω ικανότητα, εντιμότητα και άλλα προσόντα για να μου εμπιστευθούν οι συμπατριώτες μου τη διεκδίκηση και επίλυση των δίκαιων αιτημάτων τους.

3. Ποιες, κατά τη γνώμη σας είναι οι προοπτικές ανάπτυξης του Ν. Ευρυτανίας; (κυρίως σε περιοχές πλην του Καρπενησίου);

— Η Ευρυτανία μέχρι σήμερα δε μπορούσε να θρέψει τα παιδιά της, γι' αυτό και ξενιτευτήκανε.

Όπου τους συναντώ νιώθω υπερήφανος για την προκοπή που έχουνε κάνει. Ασφαλώς σήμερα οι νέοι δεν πρόκειται να ασχοληθούν με την κλασική κτηνοτροφία που γνωρίζουμε οι παλιότεροι. Η Ευρυτανία όμως έχει φυσικές ομορφιές, έχει βουνά και δάση. Όλα αυτά μπορούν να αξιοποιηθούν με μελετη-

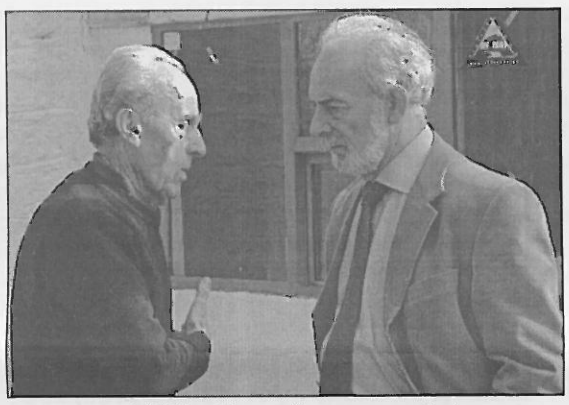

Ο Ηλίας Καρανίκας συνομιλεί με κάτοικο των Αγράφων.

μένη ιεράρχηση και στόχους σε βάθος χρόνου.

4. Ποια είναι τα προβλήματα του Ν. Ευρυτανίας που χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης;

— Τα κυριότερο πρόβλημα για μένα αυτή τη στιγμή είναι η ανεργία και η συνέχιση της εσωτερικής μετανάστευσης των νέων. Είναι όμως και το οδικό δίκτυο, η υγειονομική κάλυψη, η εγκατάλειψη της τρίτης ηλικίας. Προβλήματα που στην ιδιαίτερη πατρίδα μας παρουσιάζονται πιο έντονα από ό,τι σε άλλες περιοχές της χώρας.

Συνέχεια στην 3η σελ.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόσκληση

Προς τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού μας.

✓ Θα θέλαμε να σας προσκαλέσουμε στον ετήσιο χορό που οργανώνει ο Σύλλογός μας. Φέτος ο χορός θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή 27 Φεβρουαρίου 2004 στο κέντρο διασκέδασης "Ομορφη Νύχτα". Η διεύθυνση είναι: Ζήνωνος 5 στο Γαλάτσι.

Το καλλιτεχνικό πρόγραμμα θα είναι πλούσιο με τον Ηλ. Κλωναρίδη, την Ν. Κονιτοπούλου, τον Θεόφιλο στο δημοτικό τραγούδι, στο κλαρίνο ο Αλ. Αρκαδόπουλος, στο βιολί ο Μιχάλης Γομιεράκης.

✓ Επιθυμούμε να σας βρούμε συμπαραστάτες στην εκδήλωσή μας αυτή, γιατί ο χορός διοργανώνεται με ένα κύριο στόχο να δώσει στους Χρυσιώτες, στις οικογένειές τους, στους φίλους και στους γνωστούς τους την ευκαιρία να βρεθούν στον ίδιο χώρο, στο ίδιο τραπέζι να πουν τα νέα τους πίνοντας ένα ποτήρι κρασί.

✓ Το οικονομικό όφελος του Συλλόγου από το χορό είναι ιδιαίτερα περιορισμένο.

Ο λόγος που μας ωθεί όμως κάθε χρονιά να συνεργαζόμαστε για την διεξαγωγή του είναι η αίσθησή μας πως οι Χρυσιώτες έχουν πολλά πράγματα που τους ενώνουν, ξέρουν να διασκεδάζουν και μπορούν να διατηρήσουν το θεσμό του Συλλόγου ζωντανό. Αν η αίσθησή μας είναι σωστή, περιμένουμε ανταπόκριση στο κάλεσμά μας.

Να είστε όλοι εκεί: Σας περιμένουμε για ένα βράδυ γεμάτο γλέντι, χορό, διασκέδαση, όπως ξέρουμε να διασκεδάζουμε εμείς οι Χρυσιώτες.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Το Διοικητικό Συμβούλιο των Απανταχού Χρυσιωτών Ευρυτανίας "Η ΠΑΝΑΓΙΑ"

Υ. Γ. Για τα δώρα και τις προσφορές σας προκειμένου να οργανωθεί η λαχειοφόρος αγορά και για οποιαδήποτε διευκρίνιση μπορείτε να μας καλείτε στα παρακάτω τηλέφωνα:

Βασιλική Χαλκιά 210 9013937-6974466161,
Έρση Κλημέντζου 2106919714-6936956956,
Μαρία Σανούλη 210 7242027-6947990759.

Ευχές για το νέο έτος από τον συγχωριανό μας υποψήφιο Βουλευτή Ν. Ευρυτανίας, Ηλία Καρανίκα

Θα ήθελα με την ευκαιρία του Νέου Χρόνου να ευχηθώ στους χωριανούς μου Χρόνια Πολλά με υγεία και πρόοδο και ειρήνη σ' όλο τον κόσμο.

Θεωρώ μεγάλη μου τιμή και τιμή για το χωριό μας την πρόταση που μου έγινε από ένα από τα δύο μεγάλα κόμματα, το ΠΑΣΟΚ, να είμαι υποψήφιος στις ερχόμενες εκλογές.

Γνωρίζουν οι χωριανοί μου ότι ήμουν δίπλα τους αλλά και σε όλους τους Ευρυτάνες όλα αυτά τα χρόνια χωρίς να έχω κατά νου να πολιτευτώ και το κυριότερο χωρίς να τους διακρίνω σε πλούσιους ή φτωχούς, σε μπλε ή πράσινους.

Αγαπάω και πονάω τον τόπο μου όπως όλοι μας άλλωστε, γι' αυτό και μετείχα στην **ομάδα γιατρών αλληλεγγύης της Ευρυτανίας** για πολλά χρόνια. Ο ίδιος οργάνωσα κλιμάκιο του Νοσοκομείου Παίδων Αγλαΐα Κυριακού δυο φορές για επίσκεψη σε απομακρυσμένα χωριά της πατρίδας μας, της ιδιαίτερης.

Το ήθος μου το πρωτογενές διαμορφώθηκε από το σπίτι μου και από το δάσκαλό μου και συγχωριανό μας, με ανεκτίμητη προσφορά, **Χαράλαμπο Μπετχαβά.** Συμπληρώθηκε δε στο Γυμνάσιο από τους δασκάλους μου **Π. Βλάχο** και **Ευάγγελο Οικονόμου** και ολοκληρώθηκε από τους Πανεπιστημιακούς καθηγητές μου **Γ. Χαρτοφυλακίδη** και τον ακαδημαϊκό κ. **Ν. Ματσανιώτη.** Τους οφείλω πάρα πολλά και τους ευχαριστώ.

Η εξουσία πάντα φθείρει κι ενίοτε διαφθείρει. Πιστεύω ότι είναι πολύ αργά να αλλάξω τώρα, μόνο τη φθορά του χρόνου υπολογίζω.

Δε δικαιούμαι να υποδείξω στους συγχωριανούς μου και δε θα το έκανα, πώς θα λειτουργήσουν στις ερχόμενες εκλογές. Για ένα πράγμα τους βεβαιώνω. Ότι την επόμενη, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα, θα είμαι ο Ηλίας τους με το ίδιο χαμόγελο, την ίδια αγάπη για όλους, την οποία εισπράττω κι απ' τους ίδιους. Για μένα κανένας τίτλος και κανένα αξίωμα δεν είναι πάνω από τις ανθρώπινες σχέσεις, τη φιλία και την αλληλοεκτίμηση.

Θέλω να τους ευχαριστήσω δημόσια για την ειλικρινά θερμή υποδοχή που μου έκαναν μετά την ανακήρυξη του ονόματός μου ως υποψηφίου και να τους βεβαιώσω πως δε θα τους κάνω να ντραπούν για μένα ποτέ.

Καλή χρονιά για όλους και σύντομα θα τα πούμε από κοντά.

Ο Δήμαρχος Βίνιανης, οι σύμβουλοι του Δ.Δ. Χρύσως και η Εκκλησιαστική Επιτροπή σας εύχονται καλή χρονιά

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Χρυσιωτών Ευρυτανίας "Η ΠΑΝΑΓΙΑ" με την ευκαιρία της Γέννησης του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού και τον ερχομό του νέου έτους 2004 εύχεται στους απανταχού Χρυσιώτες και στους φίλους μας χρόνια πολλά, υγεία, ευτυχία, ειρήνη και δημιουργία.

Μετά τιμής
Η Πρόεδρος του Δ. Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Χρυσιωτών
Βασιλική Χαλκιά

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ. Σ. του Συλλόγου των Απανταχού Χρυσιωτών Ευρυτανίας "Η ΠΑΝΑΓΙΑ" και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Δ. Δ. Χρύσως του Δήμου Βίνιανης ευχαριστεί το Νομάρχη Ευρυτανίας κ. Κων/νο Κοντογεώργο για την έγκριση και διάθεση του ποσού των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ για την επισκευή του Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου και ιδιαίτερα θέλει να ευχαριστήσει τον Αντινομάρχη και συγχωριανό μας κ. Βασίλη Θεοδωρόπουλο που εισηγήθηκε την παραπάνω ενέργεια.

Μετά τιμής
Η Πρόεδρος του Δ.Σ.
του Συλλόγου των Απανταχού Χρυσιωτών
Βασιλική Χαλκιά

Η ΧΡΥΣΩ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Ό,τι γράφουμε για τη Χρύσω ισχύει και για τον Άγιο Δημήτριο γιατί μέχρι το 1950 είμαστε μια κοινότητα.

Μετά το έπος του 1940-41 στο οποίο έλαβαν μέρος από το χωριό μας περισσότεροι από ένα λόχο, χωρίς να έχουμε κανένα νεκρό, μόνο τραυματίες (τρεις στην επίθεση της Πίνδου) και αναπήρους και κρυοπαγωμένους χωρίς δάκτυλα ποδιών.

Μπαίνουμε πλέον στην επάρατη κατοχή, αλλά εμείς σαν ορεινοί δεν νιώθουμε στα Άγραφα τον βραχνά του κατακτητή αφού η φρουρά των Ιταλών ήταν στην πρωτεύουσα το Καρπενήσι και για ένα χρόνο δεν εξήλθε από εκεί. Νιώθαμε μόνο τις συνέπειες της έλλειψης τροφίμων. Το Σεπτέμβριο του 1942 βγήκαν από το Καρπενήσι, με την προτροπή του Κορακίδα (εθελοντή έλληνα, με ιταλική στολή) για να πατήσουν τα Άγραφα και να μαζέψουν τα όπλα που έφεραν οι στρατιώτες από την Αλβανία. Ήλθε ένας λόχος στο χωριό. Οι Χρυσιώτες γνώριζαν τον Κορακίδα. Έτσι δεν μπορούσε να το παίξει και πολύ σκληρός. Του είπε ο Πρόεδρος ότι φοβάται ο κόσμος και γι' αυτό τα όπλα θα τα πάνε στο σπίτι του Προέδρου. Έτσι συγκεντρώθηκαν καρυοφίλια του '21 και τρία μαλινχέρ που πήγαν, τα έκρυψε ο Πρόεδρος. Ζητούσε να μπει καβάλα σε άσπρο μουλάρι και άλλα παράξενα. Ο φόβος των Ιταλών ήταν μεγάλος. Κυκλοφορούσαν μικρές ομάδες με τα όπλα τους.

Έφυγαν για Μάραθο-Άγραφα.

Μας έστειλε ο Αλεξ. Μέρος χωριανός δημοσιογράφος και ιδιοκτήτης του "Ταχυδρόμου του Βόλου" μέσω Ερυθρού Σταυρού άλευρα. Ελα όμως για να πας στο Καρπενήσι έπρεπε οι άνδρες να έχουν ταυτότητα. Έτσι αναλαμβάνει κάποιος να πάει νύχτα και να μπει στο Καρπενήσι, μεταφέροντας ένα γράμμα σε γνωστούς να τον διευκολύνουν. Γύρισε στο χωριό με ταυτότητα. Όταν ήλθαν τα άλευρα ήταν ο μόνος που μπορούσε να μπει. Για τις γυναίκες δεν ζητούσαν ταυτότητες. Μπήκε επικεφαλής και τα μετέφεραν.

Άρχισαν να γίνονται οργανώσεις αντιστασιακές στην Αθήνα. Καθαρές με σαμποτέρ στην αρχή και πληροφοριών και αργότερα και με πολιτική χροιά, Ε.Α.Μ. - ΕΔΕΣ κλπ. Στο χωριό φαίνεται ότι υπήρχαν 4-5 άτομα οργανωμένα στην αριστερά από το δραστήριο **Μήτσο Μπακόλα** δημοσιογράφο στο Καρπενήσι.

Τον Μάρτιο μήνα του 1942 εμφανίζεται στο χωριό (θυμάμαι μια βροχερή νύχτα και ήλθε σπίτι μας) ο **Σπύρος Τσιλιγιάννης** από την Αθήνα. Είχε να έρθει καθώς έφυγε παιδί δεκατριών (13) χρονών. Τον είχε πάει ο θείος μου στο ιδιωτικό σχολείο «Δραγάτσειο» και 'κεί έκανε δουλειές και σπούδαζε στο νυκτερινό. Ήταν λοχίας στην Αλβανία και διατηρούσε καφενείο στο Σύνταγμα. Είπε ότι πεινούσε η Αθήνα γι' αυτό έφυγε. Πράγμα που δεν στεκόταν για άγαμο, και με καφενείο και παιδί της πιάτσας.

Έτσι έμεινε μέχρι τις αρχές Ιουνίου 1942 και ύστερα έφυγε δήθεν για την Αθήνα. Όπως φάνηκε αργότερα ήταν οργανωμένος και βρέθηκε από τότε στην μικρή ομάδα του Άρη με το ψευδώνυμο **«Λευτέρης Χρυσιώτης»** οι δε αντάρτες τον έλεγαν και «Κοκκινογένη» γιατί ήταν ξανθός, αλλά είχε κόκκινα γένια.

Μαθαίναμε λοιπόν ότι ήταν αντάρτες, χωρίς να φαίνονται στα χωριά. Πέρασε ένα τμήμα κρυφά χωρίς να μπει στο χωριό.

Η οργάνωση του Ε.Α.Μ. αφανής στην αρχή με ένα υπεύθυνο και σύμφωνα με το νόμο να προωθεί στο αντάρτικο ανθρώπους που κατηγορούνταν για ζωοκλοπή και μάλιστα σε άλλα αρχηγεία (Φθιώτιδος). Φεύγουν λοιπόν τρεις για τη Φθιώτιδα, παίρναν όλοι ψευδώνυμα για λόγους ασφαλείας ο Γρίβας, ο Μαυρομιχάλης και ο Νέστορας.

Τον Οκτώβριο έρχεται για πρώτη φορά οργανωμένο τμήμα. Ήταν το αρχηγείο Ευρυτανίας με επικεφαλής τον **Άθω Ρουμελιώτη.** Είχε περίπου 100 αντάρτες και καμιά 20/ριά ήταν χωρίς όπλα. Έτσι δημιουργείται επίσημα η οργάνωση του Ε.Α.Μ. Ο ενθουσιασμός του κόσμου μεγάλος και μεγάλωσε ακόμη περισσότερο με την μεστή ομιλία του Άθω για πατρίδα και λευτεριά. Όπως ήταν το προεδρείο του χωριού απετέλεσε και τον πυρήνα του Ε.Α.Μ. Κατετάγησαν εκείνη την ημέρα ο Κατσιαπρόκης και ο Τσιακανίκας, δίδοντάς τους όπλα ο πρόεδρος που τα είχε κρύψει. Θυμάμαι τη φάλαγγα που έφευγε για το Μάραθο που έπιανε από του Κώστη ως το Σταυρό. (Ο αναγνώστης μπορεί να βρει περισσότερα στο βιβλίο μου «η Μάχη της Χρύσως»).

Την επομένη μέρα (ήμουν τότε στην ΣΤ' τάξη του Δημοτικού) ο δάσκαλος μας είπε ότι θα πήγαινε στα Άγραφα για δουλειά. Έχουμε ακόμη να τον δούμε που λέει και η παροιμία. Κατετάγει στο τμήμα με το ψευδώνυμο **«Ερμής»**. Έφυγαν ακόμη δυο ο «Ανδρούτσος» και ο «Καραϊσκάκης» για το αντάρτικο. Μέχρι τέλους Νοεμβρίου είχαν καταταγεί ακόμη ο «Πλαστήρας», ο «Θησέας», ο «Αβραάμ», ο «Έλατος», φεύγουν άλλοι δυο από Άγιο Δημήτριο και με τον καιρό ακολουθούν και άλλοι (Θα τους αναφέρω με τα ονόματα και ψευδώνυμα στο τέλος του γραφτού).

Σύμφωνα λοιπόν με τη λειτουργία του αντάρτικου στις ελεύθερες περιοχές συγκροτούνται εκτός από την οργάνωση του ΕΑΜ και τοπική οργάνωση των χωριών.

Συγκροτείται ένοπλη ομάδα με αστυνομικά καθήκοντα με το όνομα **«Ειρηνική Ομάδα»**. Συγκροτείται Λαϊκό δικαστήριο που εκδικάζει απλές υποθέσεις και διαφορές των κατοίκων. Ήταν το αρχικό, πενταμελές και συγκροτήθηκε για πρώτη φορά από γέροντες. Λαϊκός επίτροπος (εισαγγελέας) έμπαινε πάντα ο αρχηγός του εφεδρικού ΕΛΑΣ και άνθρωπος του κόμματος. Δόθηκαν αξιώματα σε πολίτες όπως υπεύθυνος συνδέσμων, υπεύθυνος ζώων, υπεύθυνος καταλυμάτων, φρούραρχος κλπ. Αυτή ήταν η οργάνωση της ζωής των χωριών.

Και φθάνουμε στο ορόσημο της ανατίναξης του Γοργοποτάμου από την ενωμένη αντίσταση και τους άγγλους σαμποτέρ.

Αρχές Δεκεμβρίου 1942 δύο φάλαγγες Ιταλών μια από Αγρίνιο και άλλη από Καρπενήσι βγαίνουν για καταδίωξη των ανταρτών. Οι αντάρτες βρισκόταν στο Στένωμα 4-12-1942 και παρακολουθούν τη φάλαγγα του Καρπενησίου.

Όταν προσπαθούν να έλθουν στη Χρύσω που έχει στενωπό για ενέδρα έπεσαν εκείνοι πάνω στους Ιταλούς του Αγρινίου, που κινούνταν από Κερασοχώρι - Χρύσω και είχαν απώλειες πέντε (5) αιχμαλώτους αντάρτες. Ένα μικρό τμήμα με τον Ερμή, είκοσι οκτώ άνδρες μπαίνει την ίδια ώρα στο στενό Σουΐλα και χτυπά τη φάλαγγα που είχε νεκρούς ένα λοχαγό και ένα στρατιώτη. Για τους τραυματίες είναι άγνωστο πόσοι ήταν. (Διάβασε λεπτομέρειες στη «Μάχη της Χρύσως»). Οπισθοχώρησαν στη θέση Νημάτια, την άλλη μέρα εκτέλεσαν τους πέντε αντάρτες και δύο ομήρους από το Κερασοχώρι.

Την τρίτη ημέρα μπαίνει ένας λόχος στο χωριό χωρίς να βρει κατοίκους, μένει το βράδυ και το πρωί καίνε το Σχολείο, τρεις εκκλησίες και δεκαοκτώ σπίτια και αποχωρεί πρωί-πρωί.

Όταν έφτασαν στο Νημάτι ξεκίνησε όλη η φάλαγγα (είχε ενισχυθεί και με τους Ιταλούς του Καρπενησίου) για το χωριό. Πέρασαν λεηλατώντας και καίγοντας με προορισμό το Μάραθο. Στρατοπέδευσαν στη θέση Καρυά και την άλλη μέρα καίνε τρία σπίτια του Μαράθου και στρατοπεδεύουν απέναντι από τα Άγραφα στη θέση Παραμερίτα. Στέλνουν ένα λόχο και κάψαν το χωριό χωρίς να βρουν κατοίκους. Τους συνόδευε όλη μέρα ένα αεροπλάνο. Όταν δέχτηκαν την ενέδρα έστειλαν σήμα για ενισχύσεις. Έτσι φτάνει στο χωριό ένα τάγμα μελανοχίτωνες και επιστρέφουν και οι υπόλοιποι. Μένουν όλη την επόμενη μέρα και αναχωρούν την επομένη, αφήνοντας πίσω τους αποκαΐδια και φρίκη...

Δεκέμβριος χωρίς σπίτι, ρούχα, τρόφιμα κλπ.

Οι οργανώσεις προσπαθούν να μαζέψουν τρόφιμα, λάδι κλπ. για να επιζήσουμε. Ήταν το πρώτο χωριό που καταστρέφονταν ολοσχερώς. Από τότε είδα μόνο αιχμαλώτους Ιταλούς. Η ζωή συνεχιζόταν σκληρή, έφυγαν κι άλλοι αντάρτες. **Συγκροτήθηκε το εφεδρικό ΕΛΑΣ και η ΕΠΟΝ.**

Αρχές του 1943 κατόπιν συμφωνίας γίνονται οργανώσεις εκατέρωθεν ΕΔΕΣ-ΕΑΜ. Έγινε οργάνωση αφού ήλθαν και μίλησαν δύο δικηγόροι από το Καρπενήσι για τον ΕΔΕΣ. Τα όρια του ΕΔΕΣ με ένοπλα τμήματα έφταναν ως τη Φραγκίστα. Βέβαια αυτό δεν το είδαν με καλό μάτι και προβλήθηκαν εμπόδια. Τους ΕΔΕ/σίτες τους βλέπουν με κακό μάτι. Ο Άθως φεύγει από το Συνέδριο του Παπαρουσίου για το Ζέρβα και εγκαθίσταται στο Χορίγκοβο (Κέδρα). Φεύγουν δύο απόφοιτοι γυμνασίου να πάνε στο Ζέρβα στο Σακαρέτσι για τη σχολή ανθυπολοχαγών. Μετά από περιπέτεια επιστρέφουν (σχολή δεν βρήκαν) και ο ένας μένει στη φρουρά της Φραγκίστας. Στις 10-10-43 αρχίζει η επίθεση κατά του Ζέρβα (κατάρα αιώνια της Ελληνικής Φυλής), επιστρατεύεται το εφεδρικό ΕΛΑΣ και παίρνει μέρος, συλλαμβάνονται τα μέλη της Οργάνωσης του ΕΔΕΣ και οδηγούνται στη Φραγκίστα, (πλην ενός που δραπέτευσε και ταλαιπωρήθηκε τρεις μήνες ώσπου να ξαναγυρίσει) στον Τάσο Λευτεριά και μετά από εγγύηση του αρχηγού του εφεδρικού ΕΛΑΣ κλπ. αφέθησαν ελεύθεροι να επιστρέψουν και να τηρούν ορισμένους όρους.

Το Γενικό Αρχηγείο του ΕΛΑΣ εγκαταστάθηκε στο Κεράσοβο με αρχηγό τον Σαράφη.

Ξανασυνελήφθησαν δύο από την οργάνωση του ΕΔΕΣ και μείναν κρατούμενοι επί εικοσαήμερο στο Κεράσοβο όπου και απολύθηκαν. Είναι αλήθεια ότι το χωριό φυλάχθηκε εκατέρωθεν και δεν έγιναν έκτροπα. Αντικαταστάθηκε ο αρχηγός του ΕΛΑΣ μετά τη Φραγκίστα, δεν ξέρω γιατί. Ο αγώνας συνεχιζόταν, ενισχύθηκε και με άλλους αντάρτες. Δημιουργήθηκε η Π.Ε.Ε.Α. στη Βίνιανη και φθάνουμε στον Αύγουστο του 1944.

Οι Γερμανοί ετοιμαζόμενοι να αποχωρήσουν κάνουν αντιπερισπασμό από Λαμία και Αγρίνιο.

Μια φάλαγγα καταλαμβάνει το Καρπενήσι, το πυρπολεί και αποχωρεί. Η δεύτερη ήλθε μέχρι τη Βίνιανη, έκαψε τις Φραγκίστες και Βίνιανη και επέστρεψε.

Δόθηκε μια μάχη στην Απιδιά της Φραγκίστας, από τον Καπετάν Μελά με μια πενηνταριά άνδρες και τους εφεδροελασίτες του Δήμου Αγραίων. Το Αρχηγείο και η Κυβέρνηση έφυγαν για τα Πετρίλια.

Η ώρα όμως της ελευθερίας πλησίαζε. Τον Οκτώβριο του 1944 οι Γερμανοί εγκατέλειψαν την Ελλάδα και η λευτεριά ξαναγύρισε στον τόπο μας.

Αντί να το γιορτάσουμε όλοι μαζί χάρις σε ξένα συμφέροντα, στενοκεφαλιές των κυβερνώντων, λάθη των οργανώσεων, (η ελληνική κατάρα ξαναγύρισε) και γίνεται πάλι εμφύλια σύρραξη με το κίνημα και την εκστρατεία εναντίον του Ζέρβα.

Πάλι η Ελλάδα πλήρωσε με αίμα και καταστροφή...

Εδώ τώρα θα γράψω τα ονόματα και τα ψευδώνυμα των ενόπλων ανταρτών της αντίστασης της Χρύσως.

Οι παρακάτω υπηρέτησαν ένοπλοι στον ΕΛΑΣ:

1. **Σπυρίδων Τσιλιγιάννης** (Λευτέρης Χρυσιώτης ΕΛΑΣ
2. **Αναστάσιος Καρανίκας** (Γρίβας) ΕΛΑΣ
3. **Δημήτριος Χ. Μαρούλης** (Μαυρομιχάλης) »
4. **Κων/νος Θ. Καρανίκας** (Καραϊσκάκης) »
5. **Παναγιώτης Καρανίκας** (Ανδρούτσος) »
6. **Βασίλειος Πριόβολος** (Ερμής) (Αρχηγός Α. Ευρ.) »
7. **Ιωάννης Β. Καρανίκας** (Κατσαπρόκης) »
8. **Τάκης Σαρρής (Θησέας)** »
9. **Δημήτριος Ι. Μαρούλης** (Αβραάμ) »
10. **Νικόλαος Λ. Μούτσελος** (Πλαστήρας) »
11. **Δημήτριος Σ. Μπάρκας** »
12. **Δημήτριος Σ. Χειλάς** »
13. **Κων/νος Γ. Μαντής** (Νέστορας) »
14. **Λάμπρος Μπετχαβάς** (Έλατος) »
15. **Ευάγγ. Σαρρής** »
16. **Παναγιώτης Κόκοτος** »
17. **Γέωργιος Β. Μαρούλης** »
18. **Ιωάννης Σ. Μαρούλης** »
19. **Γρηγόριος Σ. Μαρούλης** »
20. **Σεραφείμ Μούτσελος** »
21. **Δημήτριος Μέρος** »
22. **Κων/νος Τριανταφύλλου** »

Εκ των ανωτέρω ο **Δημ. Σ. Χειλάς** συνελήφθη στη μάχη της Χρύσως και εκτελέστηκε.

Ο Λάμπρος Μπετχαβάς (Έλατος) ήταν τραυματίας και ήλθε στην αποθήκη πυρομαχικών και σκοτώθηκε σε έκρηξη από ατύχημα στον Αγ. Αθανάσιο.

Ο Γρηγόριος Σ. Μαρούλης σκοτώθηκε στο κίνημα.

Ο Δημ. Χ. Μαρούλης (Μαυρομιχάλης) έλαβε μέρος στο Γοργοπόταμο και τραυματίστηκε στο Κούρνοβο.

Ο Σπυρ. Τσιλιγιάννης (Λευτέρης Χρυσιώτης) έλαβε μέρος στο Γοργοπόταμο.

Όλοι έλαβαν μέρος σε μάχες στη Φθιώτιδα και αλλού καθώς και στη μάχη της Χρύσως, Μικρού Χωριού, με αρχηγό του Αρχηγείου τον Ερμή.

Στον ΕΔΕΣ πήγαν και απήλθαν οι εξής:

1. **Κων/νος Αυγέρης** Ε.Δ.Ε.Σ.
2. **Κων/νος Ε. Μούτσελος** Ε.Δ.Ε.Σ.

Εδώ τελειώνει η αντίσταση και άρχισε νέα περίοδος με τον ανταρτοπόλεμο που στοίχισε πολύ αίμα στο χωριό μας.

Η Χρύσω πρέπει να είναι υπερήφανη για τα παιδιά της και τη θυσία της για τη λευτεριά της Πατρίδος.

Χαρ. Μπετχαβάς

ΕΝΑΣ ΑΗΤΟΣ

Ένας αητός επέταξε
απ'την ψηλή τη ράχη
κι από ψηλά αγνάντεψε
μες στα στενά της Χρύσως
Βλέπει ασκέρια Ιταλών
μιλιούνια να διαβαίνουν
και μες στις κόγχες του στενού
αντάρτες περιμένουν
Κι όταν τ'ασκέρι έφτασε
στην κόκκινη τη στράτα
αντιλαλήσαν τα στενά
των ανταρτών τουφέκια
Τρομάρα πιάνει τους Ιταλούς
δεν ξέρουν πώς να φύγουν
πέφτουν κορμιά μες στο στενο
τσακίζουν στη φευγάλα
Τρέχουν ποιος πρώτος θα διαβεί
να φθάσουν στο Νημάτι
κι όλη τη νύχτα ξάγρυπνοι
δεν έκλεισαν το μάτι
Πες μας καημένε σταυραετέ
τι είδες απ'τα ύψη;
Είδα μια ολόκληρη στρατιά
να τρέμει τους αντάρτες
ν'αφήνουν πίσω τους νεκρούς
ν'αφήνουνε μουλάρια
Να τρέχουνε για να σωθούν
σαν φοβισμένοι σκύλοι
και τους αντάρτες να χυμούν
να ρίχνονται κοντά τους
και να ζητωκραυγάζουνε
για την ελευθεριά τους.

Χαρ. Μπετχαβάς

Μας διαβάζετε και σας ευχαριστούμε αλλά μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας

Ο Ηλίας Καρανίκας, υποψήφιος Βουλευτής Ν. Ευρυτανίας, απαντά στα Χρυσιώτικα Νέα

Συνέχεια απ' την 1η σελ.

5. Αναφέρετε τα βασικά σημεία του προγράμματός σας για τον νομό μας.

Ένα πρόγραμμα πρέπει να επικεντρώνεται στα προβλήματα. Και για την Ευρυτανία μόνη βιώσιμη λύση είναι η ανάπτυξη δραστηριοτήτων που θα κρατήσουν τους ανθρώπους της σ'αυτήν. Πέραν της βελτίωσης του χιονοδρομικού κέντρου και της τουριστικής ανάπτυξης στην ευρύτερη περιοχή του Καρπενησίου όλος ο νομός έχει φυσικές ομορφιές ζηλευτές αλλά και αξιοποιήσιμες. Με σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον και την πολιτισμική και εκκλησιαστική παράδοση μπορούμε να αναδείξουμε τοπία και μνημεία σε όλη την έκταση του νομού. Με αυτόν τον τρόπο η ανάπτυξη του τουρισμού αλλά και του αγροτουρισμού ως το επόμενο φυσικό βήμα θα αναστρέψει το φαύλο κύκλο της εγκατάλειψης και του μαρασμού του νομού. Πέραν αυτών η στήριξη και ο εκσυγχρονισμός της κτηνοτροφίας, με την παραγωγή και τυποποίηση παραδοσιακών προϊόντων θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας αλλά και επιπλέον λόγους δημοσιότητας και επισκέψεων στο νομό μας. Η αξιοποίηση του δασικού και υδάτινου πλούτου , της λίμνης Κρεμαστών, η ανάπτυξη καταφυγίων, οι δυνατότητες εναλλακτικού τουρισμού, κυνηγετικών δραστηριοτήτων, ανάπτυξη δραστηριοτήτων περί τα σπορ και τέλος η προβολή όλων αυτών από τις τοπικές αρχές αλλά και σε επίπεδο νομού. Δε μιλάω για θαύματα, αλλά για μια συντονισμένη προσπάθεια από πλευράς κεντρικής εξουσίας, τοπικών αρχών και κατοίκων. Προσδοκώ δε, με τη δυναμική μου παρουσία και την πείρα από τη διευθυντική μου διαδρομή, να παίξω το ρόλο του ενορχηστρωτή σ'αυτήν την προσπάθεια που όλοι μαζί θα συζητάμε, θα αποφασίζουμε και θα διεκδικούμε.

Για τα "Χ.Ν." Γρηγόρης Τριανταφύλλου

Τα Χρυσιώτικα Νέα εύχονται στο συγχωριανό μας Ηλία Δ. Καρανίκα καλή επιτυχία στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές. Θεωρούμε ότι είναι τιμή για το μικρό χωριό μας ένα τέκνο του, γέννημα θρέμμα της Χρύσως, να είναι υποψήφιος ενός μεγάλου κόμματος.
Πιστεύουμε ότι οι Χρυσιώτες θα τον τιμήσουν με την εμπιστοσύνη τους.

Αγαπητοί Χρυσιώτες,

Με την ευκαιρία των εορτών των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και του καινούργιου χρόνου που μπήκαμε, επιθυμώ από τις στήλες της εφημερίδας σας «ΤΑ ΧΡΥΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» να ευχηθώ στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου και στη συντακτική επιτροπή της εφημερίδας ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ - ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ και ο καινούργιος χρόνος να σας χαρίσει υγεία, χαρά και δύναμη να ανταπεξέλθετε στο βαρύ πράγματι έργο για την πραγμάτωση των σκοπών του Συλλόγου καθώς και την τακτική έκδοση της εγκρίτου εφημερίδας σας.

Επιθυμώ επίσης να μεταφέρω από τις στήλες της εφημερίδας σας τις εγκάρδιες ευχές του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου **ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΠΑΠΑΔΙΑΣ** «Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ» προς όλους τους Χρυσιώτες των Αθηνών του χωριού σας και όπου αλλού βρίσκονται.

Με την ευκαιρία αυτής της επικοινωνίας σας γνωρίζουμε ότι στις 30 Νοεμβρίου 2003 πραγματοποιήθηκε η Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας και μετά τον απολογισμό ακολούθησαν αρχαιρεσίες και το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: **Σπύρος Καραθάνος**
Αντ/δρος: **Γιάννης Κρυστάλλης**
Γ. Γραμματέας: **Ελεάνα Δ. Χαθέλου**
Ταμίας: **Κώστας Κολόκας**
Μέλος: **Γιώργος Δροσίνης**

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία
Καλή Χρονιά
Γιάννης Κρυστάλλης

ΕΘΝΙΚΗ
Η ΠΡΩΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΑΛΚΙΑ
Ασφαλιστικός Σύμβουλος
Α.Ε.Ε.Γ.Α. "Η ΕΘΝΙΚΗ"
ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.
Καρπενήσι: Τηλ. 22370-25055 - 6
• Αθήνα: 210 9013437 Κιν. 6974 763630

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Ένας ήρωας της Εθνικής Αντίστασης και ένας μεγάλος ποιητής ο Νίκος Ζωγραφόπουλος (Δώρης Άνθης)

Αυτή τη στιγμή νιώθουμε να είναι κοντά μας ένας σημαντικός Ευρυτάνας, ένας παλιός συμμαθητής μας, ένας μαχητής της Εθνικής Αντίστασης που έδωσε το αίμα του για το Ελληνικό Μεγαλείο.

Αναμφίβολα, ήταν ένα δυνατό ταλέντο που οι κοινωνικές και πολεμικές συνθήκες - τελικά κι ο πρόωρος θάνατός του - δεν του επέτρεψαν να δώσει και να υλοποιήσει όλο το απόθεμα των ποιητικών χαρισμάτων με τα οποία ήταν προικισμένος.

Κι αν από νωρίς τον βασάνιζαν αόριστοι κι απροσδιόριστοι κοινωνικοί προβληματισμοί ήταν γιατί μέσα του περίσσευαν οι ευαισθησίες για τη δύσκολη ζωή των συμπατριωτών του Ευρυτάνων. Επαναστατούσε η ψυχή του γι' αυτό και συχνά διακατέχονταν από μία απαισιοδοξία που την ανιχνεύουμε σε πολλά ποιήματά του όπως για παράδειγμα στο ποίημα "Μπόρα" που καταλήγει

"Μες τη φτωχή καρδιά μου, πάντα στέκει
μπόρα πιο μεγάλη κι απ' τ' αστροπελέκι".

Αυτήν τη μπόρα τη δικιά του και των άλλων μεταποιούσε σε τέχνη κατανοητή και μηνυματοφόρα.

Πολλές φορές μου έλεγε:

Ακόμα και την ώρα που γοητεύομαι από την ομορφιά της φύσης, η ψυχή μου είναι γιομάτη πίκρα, γιατί οι χωριανοί μου δεν μπορούν να χαρούν αυτή τη φύση. Τους τρώει η αγωνία για το αύριο. Κι όταν δεν βάζω την ίδια την ανάσα τους στα ποιήματά μου, έτσι υπαινιχτικά, έχω την εντύπωση πως τους προδίδω. Απόδειξη πως σ' ένα θαυμάσιο φυσιολατρικό ποίημά του τελειώνει με τούτο το στίχο:

«Βουνά δικές μας καλλονές
και βάσανα δικά μας...»

Όταν ο Ζαχαρίας Παπαντωνίου διάβασε ποιήματά του δημοσιευμένα στην τοπική μας εφημερίδα "Φωνή της Ευρυτανίας" έγραψε: "Να κι ένας άξιος ποιητής τόσο νέος. Βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα καινούργιο Κρυστάλλη ανανεωμένο. Και ο μελετητής Πάνος Βασιλείου είχε την γνώμη πως ο Ζωγραφόπουλος ξεπέρασε τον βουκολικό κύκλο.

Όταν καταχτήθηκε η Ελλάδα από τους ευρωπαίους καννίβαλους ο Ζωγραφόπουλος αφιερώθηκε στην υπεράσπιση της Ελευθερίας. Τα πάντα παραχώρησαν τη θέση τους στο μεγάλο Λαϊκό και Εθνικό όραμα και στη μεγάλη ευθύνη του ένθερμου πατριώτη. Έγινε ο ποιητής της κοινωνικής και εθνικής λευτεριάς. Ο εκφραστής των παλμών του καταπιεζόμενου έλληνα. Το παλικάρι της ποίησης: Θυμάμαι ένα ποίημά του που συχνά το απαγγέλναμε εκείνα τα μεγάλα και μαρτυρικά χρόνια:

"Το αίμα ας τρέξει αλύπητα
το μάτι δε θολώνει
ούτε η ζωή στο θάνατο
θα πάει τρεμουλιαστά.
Θυσία! Τι πιο όμορφο
στους εκλεχτούς της Δόξας
που ξεκινήσαν ταπεινοί
για να στεφανωθούν...
Φτάνει να ζήσει η ρήγισσα
να λούζεται με τ' άστρα
η ατίμητή μας λευτεριά
κι όλα σ' αυτή, γι' αυτή".

Κυρίες και κύριοι,

Η ποίηση είναι μια έκφραση ζωής και πολλές φορές έκφραση μιας συγκεκριμένης εποχής. Ο Νίκος Ζωγραφόπουλος, ο Δώρης Άνθης, αιχμαλώτισε στους στίχους του εκείνη ακριβώς την εποχή, που ο κάθε έλληνας έπρεπε να πει το μεγάλο Ναι ή το μεγάλο Όχι και δεκάδες χρόνια από το πέρασμά του η ποίησή του εξακολουθεί να μας κάνει υπερήφανους.

Αθήνα 19 Οκτωβρίου 2003
Ο Πρόεδρος της Πανευρυτανικής Ένωσης
Π. Κωστοπαναγιώτης

ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ ΛΑΜΙΑΣ
4ο χλμ. Λαμίας - Στυλίδας
Λαμία
Τηλ: 22310-32191
fax: 22310-42095

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Αγαπητέ κύριε Διευθυντά,

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας επιθυμεί με την παρούσα επιστολή του θερμά να σας ευχαριστήσει για την αποστολή εκ μέρους σας της εφημερίδας σας, που παραλαμβάνεται από το αρμόδιο Μέλος του και αρχειοθετείται στον ειδικό χώρο της Βιβλιοθήκης της Εταιρείας μας, η οποία στεγάζεται σε ειδικό δωμάτιο των ιδιόκτητων Γραφείων της, στην οδό Χαρ. Τρικούπη 56-58 (6ος όροφος).

Με αυτό τον τρόπο δημιουργήσαμε ένα θαυμάσιο και πλήρες αρχείο Ευρυτανικών εντύπων και βιβλίων, στο οποίο προσφεύγουν για ενημέρωση, μελέτη, και άντληση στοιχείων, όχι μόνο τα εκάστοτε Μέλη του Δ.Σ., αλλά και διάφορα Μέλη της Εταιρείας μας και, κυρίως, φοιτητές και σπουδαστές από την Ευρυτανία, για τη σύνθεση διαφόρων μελετών τους.

Εκτός αυτών οι διάφοροι Ευρυτανικοί Σύλλογοι ανά την Ελλάδα, ζητούν και λαμβάνουν στοιχεία για τη δραστηριότητα ομολόγων Συλλόγων, ακόμη και τη συγγραφική εργασία Ευρυτάνων Επιστημόνων και διανοουμένων, η οποία σχετίζεται και προβάλλει την Ευρυτανία εντός και εκτός του χώρου της.

Η προσφορά σας ενέχει μεγαλύτερη αξία, γιατί η αποστολή του εντύπου σας στην Εταιρεία μας γίνεται, χωρίς την προσδοκία οικονομικής συνδρομής εκ μέρους της, γιατί τα οικονομικά της, επί του παρόντος τουλάχιστον, δεν είναι ανθηρά, επειδή εξαρτώνται και μόνο από τις συνδρομές των Μελών της, με τις οποίες πληρώνονται κοινόχρηστα και άλλα έξοδα λειτουργίας των Γραφείων της.

Για τις επικείμενες Εορτές των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους 2004 δεχθείτε, παρακαλούμε, τις πλέον εγκάρδιες ευχές μας για υγεία, πλούσια την ευλογία Του για μας σαρκωθέντος και εν Βηθλεέμ γεννηθέντος Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, περαιτέρω ανάπτυξη και κυκλοφορία του εντύπου σας μεταξύ των Ευρυτάνων και των φίλων τους και συνεχή βελτίωση της διαβιώσεως των Ευρυτάνων, τόσο στην περιοχή του Νομού Ευρυτανίας, όσο και στις άλλες περιοχές της πατρίδας μας, όπου έχουν εγκατασταθεί και δραστηριοποιούνται.

Με πολλή χαρά και ιδιαίτερη ικανοποίηση θέλομε να πληροφορούμαστε για τηνν γένει δράση σας, η οποία ενδιαφέρει και εκτιμάται από όλους τους Ευρυτάνες και φυσικά και από την Εταιρεία μας.

Ευχαριστώντας και πάλι θερμά, διατελούμε πάντοτε με εξαίρετη τιμή

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ευάγγελος Π. Οικονόμου
Ο Γεν. Γραμματέας
Ιωάννης Κ. Ζούμπος

SEAFOOD RESTAURANT GUS' MAYFLOWER
GUS KOSTOPANAGIOTIS
804-792-8817
2320 Riverside Drive
Danville, VA 24540

Η γλυκιά πλευρά της ζωής
Η φίρμα Rammos εκτελεί παραγγελίες γενεθλίων, γάμων, κ.λ.π.
Τούρτες ζωγραφικής, παγωτά, γλυκά με την καλύτερη ποιότητα
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ Α/ΦΟΙ ΡΑΜΜΟΥ
Καταστήματα Λαμίας Πλ. Πάρκου τηλ: 22310-38887
Τρούμαν 4 τηλ: 22310-31867
Πατρόκλου 45 τηλ: 22310-46050
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ-ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ:
Καρπενησίου 20 Λαμία τηλ: 22310-22913

«Ευρυτανική Παράδοση –Ταυτότητα ζωής»

Εισήγηση του κ. Γιώργου ΑΘΑΝΑΣΙΑ, στο 1ο Παγκόσμιο Συνέδριο Ευρυτάνων, (που διοργάνωσε τον Ιούλιο 2001 η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ευρυτανίας, στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Καρπενησίου).

Αν ήταν μπορετό να κοιτάξουμε κατάματα το χρόνο, θα βλέπαμε τις ρίζες ετούτου του τόπου, να χάνονται μέσα στη θολούρα και στην ομίχλη του αλαργινού χθες. Μολονότι ο ...ανιστόρητος ή υποκειμενικά ενεργών και γράφων ιστορικός, συνέβαλε τα μέγιστα, ώστε η ιστορία να τη μικροφανέψει, να μην την «πιάσει για γιορτή», να μην την τοποθετήσει στη σελίδα που δικαιωματικά της ταιριάζει, η Ευρυτανία μας, ως γεωγραφικός χώρος και ως ανθρώπινο δυναμικό, στο διάβα της μέσα από τα δύσβατα και πολλές φορές επικίνδυνα μονοπάτια του άχρονου χρόνου, διαδραμάτισε σημαντικότατο ρόλο, τόσο σε τοπικό, όσο και σε πανελλήνιο επίπεδο.

Η Ευρυτανία, κατοικήθηκε από ανθρώπους λεύτερους.

Από ανθρώπους που, αγρίμια κι αυτοί σαν τα αγρίμια, κορφές κι αυτοί σαν τις αμέτρητες των βουνών μας κορφές, ανέβηκαν απάνω σε τούτους τους προκλητικά όμορφους ορεινούς όγκους, φώλιασαν σαν τον αετό κι έγιναν γείτονες με τ' ουρανού το θόλο. Ο Ευρυτάνας, σαν ήρθε εδώ, ως τόπο διαμονής του επέλεξε το μέρος εκείνο, που του προσέφερε τους στοιχειώδεις, τους βασικούς παράγοντες ζωής. Δηλαδή, το νερό, τον ήλιο, την απανεμιά, την τροφή για τα ζωντανά του, το έδαφος για την καλλιέργεια και τα υλικά για το κτίσιμο της κατοικίας του.

Οι ντόπιοι και οι ξενόφερτοι τεχνίτες, έστηναν το κονάκι δίχως μελέτες, δίχως σχέδια, δίχως εγκρίσεις. Μελετητής, μηχανικός, αρχιτέκτονας και ελεγκτής ήταν το ένστικτο και η αλάθητη εμπειρία του πρωτομάστορα. Μια εμπειρία που απέκτησε μαθητεύοντας κοντά στον παππούλη, στον πατέρα ή στον τρανό τον αδερφό και κτίστης τα χέρια του τα ροζιασμένα και τα ροζιασμένα χέρια του τσούρμου του. Πλάι στο πατρικό κονάκι, στήνονταν τα κονάκια των παιδιών και πλάι σ' αυτά των εγγονών. Σιγά-σιγά, το ένα σπίτι γίνονταν πολλά, τα πολλά γίνονταν περισσότερα, τα περισσότερα γίνονταν συνοικισμός, ο συνοικισμός γίνονταν χωριό ολόκληρο.

Το Ευρυτανικό χωριό

Ουσιαστικά, κάθε Ευρυτανικό χωριό, είναι ένα τεράστιο δέντρο, που κλαριά του είναι οι οικογένειες που το κατοικούν και φύλλα του οι χωριανοί. Αυτό δεν είναι υπόθεση ή προϊόν παρομοίωσης. Είναι η πραγματικότητα... Είναι η πραγματικότητα, που περίτρανα αποδεικνύεται από το γεγονός, ότι τους κατοίκους κάθε χωριού μας τους συνδέει στενή, λιγότερο στενή ή και αλαργινή συγγένεια. Η Ευρυτανική οικογένεια ήταν και, μάλλον, ως ένα βαθμό, εξακολουθεί να είναι Πατριαρχική. Μέσα σ' αυτή, ο άντρας είχε τον πρώτο λόγο. Αυτός «ήξερε», αυτός «σκέφτονταν», αυτός αποφάσιζε, αυτός την εκπροσωπούσε στον «όξω κόσμο». Σύμφωνα με την παράδοση, όπως αυτή εκφράζεται μέσα απ' το δημοτικό τραγούδι «Στρουμπούλω», η γυναίκα «για να έχει πέραση», «για να είναι γυναίκα για σπίτι», έπρεπε να είναι γιοματούλα, στρουμπουλή και με αμπούκες κόκκινες. Υπό την προϋπόθεση, βέβαια, ότι θα ήταν άξια. Ότι θα ήξερε από σκέργια και συγύρια, από ρόκα κι αργαλειό, από βέργες, από βελονάκι, από πράματα κι από χωράφια. Οι ακαμάτρες –αυτές που έκαναν τάματα τρανά κι έδιναν υποσχέσεις, όπως: «Άγια Δευτέρα σώσε με και Τρίτη και Τετράδη και Πέφτη και Παρασκευή, δουλειά να μη σας κάνω» -δεν ήταν για νοικοκυριό και για σπίτι. Αυτές ή τις περίμενε το ράφι ή έπαιρναν παρακατιανούς, κιτρινιάρηδες και σακάτηδες.

Ο Ευρυτάνας και το θρησκευτικό του συναίσθημα.

Ο Ευρυτάνας, από την αρχαιότητα ακόμα, είχε ιδιαίτερα αναπτυγμένο το θρησκευτικό του συναίσθημα. Προχριστιανικά λάτρεψε το Διόνυσο και την Αρτέμιδα. Θαύμασε και θεοποίησε τον Οδυσσέα, προς τιμήν του οποίου έκτισε μαντείο στην Αποκλείστρα της Καστανιάς, ενώ κατ' άλλους στον Άη - Σώστη του Μικρού Χωριού. Μετά το Σταυρικό Θάνατο του Σωτήρα Ιησού, λάτρεψε τον Τριαδικό Θεό και όπως μας πληροφορεί ο συντοπίτης μας, Ευρυτανολάτρης **Πάνος Βασιλείου**, η Χριστιανική Θρησκεία έφτασε μέχρις εδώ, από τον συγγενή του Απόστολου Παύλου **Ηρωδίωνα, μέσω της Νέας Πάτρας (Υπάτης).** Πολλά χωριά μας, περίπου, μέχρι και τα μέσα του προηγούμενου αιώνα, είχαν στην είσοδό τους και στην έξοδό τους στημένο έναν ξύλινο ή έναν πέτρινο Σταυρό. Ο Σταυρός αυτός, ήταν δείγμα πίστης και αφοσίωσης στον Εσταυρωμένο Ιησού, αλλά και φρουρός συνεχούς προστασίας του χωριού. Συνάμα, πιθανόν να, ήταν και συμβολικό απομεινάρι πίστης, από τα χρόνια της μαύρης τουρκικής τυραννίας. Στην Ευρυτανία μας, περισσότερο από κάθε άγιο της εκκλησίας μας, τιμήθηκε και τιμάται η Αγία των Αγίων. Τιμήθηκε και τιμάται η Βρεφοκρατούσα Παναγιά. Δεν υπάρχει Ευρυτανικό χωριό, που να μην έχει μοναστήρι, εκκλησιά ή 'ξωκκλήσι αφιερωμένο στη Χάρη της. Και δεν πρέπει να υπήρξε ή να υπάρχει Ευρυτάνας, που, στις δύσκολες του βίου του στιγμές, δε ζήτησε τη γλυκιά μητρική συνδρομή της. Ξεχωριστή λατρευτική θέση, κατείχε και κατέχει και η Οσιομάρτυς Αγία Παρασκευή, η οποία μέχρις ενός σημείου «συναγωνίζεται» την Αειπάρθενο.

Η Ενδυμασία του Ευρυτάνα

Η ντυμασιά και τα χοντροσκούτια του Ευρυτάνα ήταν βαριά. Τόσο βαριά, όσο χρειάζονταν να τον προφυλάσσουν απ' τα κρύα, τα χιόνια και τα δρολάπια. Στην κατασκευή τους κυριαρχούσαν το «δίμιτο» και το «απολυτό», υφασμένα στον αργαλειό, απ' άξιας τεχνίτρας 'πιτήδεια χέρια. Υφασμένα από κόρη, που «...στον ουρανό ίδιαζε το διασίδι της, το μύτωνε στον αέρα και στης θαλάσσης τον αφρό, καθόταν να το υφάνει». Ο λαός μας, είδε την πεντάμορφη, μαυρομαλλούσα λυγερή, όπ' έβαφε στη βρύση και την τραγούδησε, ως εξής:

...Βάφει με σπαρτολούλουδα
τα κίτρινα διπλά της,
βάφει με λαπατόριζες
τ' ολόγλυκο κρεμέζιο,
βάφει με καρυδόφυλλα
το καφετί της χρώμα.
Κι αν το πετύχει στη βαφή,
καρδιές πολλές θα κάψει.

Την τελική κατεργασία των σκουτιών, την αναλάμβαναν τα ειδικά υδροκίνητα αργαστήρια του μυλωνά. Τις μεν ντυμασιές τις «έψηναν» τα μαντάνια, ενώ τα χοντροσκούτια « τ' άργαζε» η νεροτρουβιά.

Διατροφικές συνήθειες

Απ' τη μια η ανέχεια, ίσως και η συνήθεια σ' έναν συγκεκριμένο τρόπο διατροφής, σίγουρα, όμως, και οι αποστάσεις από τόπους παραγωγής και διάθεσης «ξενικών» προϊόντων, υποχρέωναν την Ευρυτάνισσα νοικοκυρά, να απιθώνει στο τραπέζι φαγητά οικιακής παραγωγής. Εξαίρεση αποτελούσε η μπομπότα, διότι το καλαμπόκι των πεζουλιών δεν έσωνε να «θρέψει» τη φαμιλιά έναν ολόκληρο χρόνο. Στο ευρυτανικό τραπέζι, εκτός από την κεχριμπαρένια μπομπότα, απιθώνονταν φασόλια, κραμπολάχανα, φακές, κουκιά, καμιά ελιά, αγριολάχανα, σκόρδα, γαλακτερά, τραχανάς, πλιγούρι, κατσαμάκι, σ'μι, κουρκούτι, αλευρόγαλο, πλαστός, διάφορες πίττες και «Χ'στού Λαμπρή κριάς».

Ασχολίες

Από τις Ευρυτανικές οικογένειες, ελάχιστες ήταν εκείνες που καταγίνονταν μόνο και αποκλειστικά με ένα είδος ασχολίας. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία ασχολούνταν και με τη γεωργία και με την κτηνοτροφία, αλλά επικουρικά και με άλλες ασχολίες. Οι άνδρες, εκτός από γεωργοί και κτηνοτρόφοι, ήταν κτίστες, αγωγιάτες, ράφτες, σιδηρουργοί, πιστικοί και οι γυναίκες υφάντρες, γνέστρες, κεντήστρες, παραδουλεύτρες. Αν αποδεχθούμε, ως έχει, την παράδοση, μπορούμε να ισχυριστούμε, ότι ο Εύρυτος, ως ο εφευρέτης του τόξου, ήταν και ο παραγωγός του. Άρα, εκείνη την αλαργινή εποχή, υπήρχε στον τόπο μας μιας πρωτόγονης μορφής ...βιοτεχνία παραγωγής όπλων. Πιο «σύγχρονη» βιοτεχνία παραγωγής όπλων λειτούργησε, αργότερα, στις **Κορυσχάδες,** όπου υπήρχαν χυτήρια χαλκού, στα οποία κατασκευάζονταν ασπίδες και περικεφαλαίες.

Σύμφωνα πάντα με την παράδοση, στο **Καλεσμένο και στις Φραγκίστες**, ίσως και σε άλλα χωριά μας, ήκμασε η σηροτροφία, η οποία παρήγαγε άριστης ποιότητας μετάξι!

Μπορεί, λοιπόν, οι κύριες ασχολίες των Ευρυτάνων, να ήταν η γεωργία και η κτηνοτροφία, παράλληλα, όμως, ασχολήθηκαν και με άλλες, λιγότερο γνωστές και λιγότερο διαδεδομένες, που, όμως, τους απέδιδαν αξιόλογα προϊόντα. Οι Ευρυτάνες γεωργοί έσκαβαν, ξεστρεμμάταγαν, έφτιαχναν πεζούλια και ρόγκια, έκαναν την πέτρα χώμα, έριχναν το σπόρο και τον ζύμωναν με ποτάμια ιδρώτα. Από τη σπορά μέχρι και το νερόμυλο ο δρόμος ήταν μακρύς κι ο αγώνας συνεχής κι επίπονος. Πιο κοπιαστική ήταν η καλλιέργεια του καλαμποκιού, διότι ήθελε βοτάνισμα, σκάλισμα, πότισμα, φύλαγμα απ' τα ζουλάπια, βαντάκιασμα, μάζεμα, ξεφλούδισμα, στούμπισμα, λύχνισμα, ήλιασμα, άλεσμα. Όμως, ο κόπος, το λιόκαμα, ο ιδρώτας, η αγωνία, όλα ξεχνιόνταν στα ξεφλουδίσματα. Τα ξεφλουδίσματα, ήταν πανηγύρι. Ήταν κοινωνική εκδήλωση. Ήταν νυφοδιάλεγμα. Πόσοι και πόσοι κρυφοί πόθοι κι ακόμα κρυφότερες επιθυμίες δεν εκφράστηκαν με μια ματιά γεμάτη νόημα, μ' ένα ερωτικό τραγούδι ή μ' ένα πιάσιμο του χεριού στο χορό, που, σχεδόν πάντα, τα ακολουθούσε!

Η ζωή του τσοπάνη

Όσο κουραστική και γιομάτη ταλαιπωρία και ιδρώτα ήταν η ζωή του γεωργού, τόσο ...εύκολη κι ανέμελη θεωρούνταν και, μάλλον, ήταν η ζωή του πιστικού, του πραματιάρη, του τσοπάνη. Με την κλείτσα δίπλατα, τη φλογέρα στα χείλη, την κάπα στον ώμο, τα σκυλιά στο πλάι και τα πράματα από κοντά, σαν διάβαινε «τ' Αη-Γιωργιού» έπιανε τις κρυόβρυσες, τις ράχες, τα γούπατα και τα διασέλια. Εκεί, κάτω απ' του πανώριου ελατιού τον ίσκιο και της νύχτας τ' αστέρια τα παιχνιδιάρικα, άρμεγε, μαξούλευε, τυροκομούσε κι απολάμβανε τη Θεία Φύση. Τους λύκους, το καπλάνι και τα τσακάλια δεν τα σκιάζονταν. Τα τσοπανόσκυλα, ο γκρας, το κάρφωμα κ' ούλα του τα μαντοηλίκια, του τα προστάτευαν τα κοπάδια. Ο Ευρυτάνας πιστικός, μονάχα το ίσκιωμα σκιάζονταν. Αυτό δε μπορούσε να κάνει ζάπι. Άλλωστε ένας Θεός, έστω κι αν πρόκειται για τον τραγοπόδαρο Θεό Πάνα, δεν πολεμιέται εύκολα. Σαν έκανε και φανερώνονταν –πότε σαν κακάσχημο ανθρωπόμορφο τραγί, πότε σα ζαγάρι και πότε σαν μικρό κατάμαυρο διαβατάρικο σύννεφο –του «σαούριαζε» τα σκυλιά, του «λαγκόδερνε» τα πράματα, του αρρώσταινε τα κοπάδια. Για να καλοπιάσει τον ενοχλητικό, τον ζημιοφόρο αρχαίο Θεό και να τον κρατήσει μακριά από τα κοπάδια του, μια ζωή ολόκληρη, του 'παιζε στη φλογέρα του, με του αυγερινού το χάραμα και του αποσπερίτη το ιδές, σκοπούς γλυκούς, σκοπούς μεθυστικούς. Σκοπούς γιομάτους «σουμασία», ντέρτια και γυρίσματα. «Τ' Αη-Δημητριού απόδιαβα», φόρτωνε τα συγύρια του, μάζευε τα ζωντανά του, έκανε το Σταυρό του και μ' ένα δάκρυ καυτό στα μάτια και την ελπίδα της επιστροφής ριζωμένη μέσα βαθιά στα φυλλοκάρδια, αποχαιρέταγε τις ράχες και τα κορφοβούνια του κι έπαιρνε τον κατήφορο. Τράβαγε για των χειμαδιών το «προστάτεμα» και την απανεμιά.

Η ξενιτιά

Σε τούτον τον τόπο, έζησαν άνθρωποι απλοί, άνθρωποι λιτοί και λεύτεροι. Λιτοί, γιατί δεν είχαν απαιτήσεις. Γιατί συμβιβάστηκαν με τις υλικές παροχές του. Λεύτεροι, γιατί δε λύγιζαν ποτέ τη μέση τους και δεν προσκυνούσαν αφεντάδες! Λεύτεροι και γιατί απολάμβαναν το πράσινο, χαίρονταν τον ήλιο και ταξίδευαν με της νύχτας τ' αστρί και το φεγγάρι. Όμως, υπήρξαν και οι ασυμβίβαστοι, οι ονειροπόλοι, οι ανήσυχοι. Υπήρξαν εκείνοι, που γύρευαν την καλύτερη, την ανετότερη ζωή. Τη ζωή, που τους πρόσφεραν πλούσιες μητριές και ξένες παραμάνες. Υπήρξαν και οι άλλοι. Αυτοί, που για να ζήσουν γονείς και μικρότερα αδέρφια και για να παντρέψουν αδερφάδες έπαιρναν του μισεμού τη στράτα. Ο δρόμος για την ξενιτιά ήταν μακρύς και δύσκολος. Ήταν όλο παγίδες. Κι αυτή η ίδια η ξενιτιά, ήταν της Κίρκης πρωτοκόρη! Ήταν μάγισσα κακιά, πανούργα και πλανεύτρα!

Το Ευρυτανόπουλο, προτού πάρει τη στράτα της, έλεγε στη μάνα του και την παρακαλούσε:

— Μάνα, εγώ τα ξένα ζήλεψα,
στα ξένα θε να πάω.
Ζύμωσε, μάνα μ', το ψωμί,
τ' αφράτο παξιμάδι
και με τα δάκρυα ζύμωστο
και με τα μοιρολόια
και με τ' αναστενάγματα
βάλε φωτιά στο φούρνο...

Η δόλια η μάνα, με ανείπωτο πόνο στην καρδιά, παρακάλαγε το φούρνο και το προζύμι:

— Φούρνε μ', ν' αργήσεις να καείς,
προζύμι, να μη γένεις,
για να περάσει η συντροφιά,
να μείν' ο γιος μου πίσω.

Όμως κι ο φούρνος καίγονταν και το προζύμι γίνονταν. Η δόλια μάνα, έβανε σίδερο στην καρδιά, τσελίκι στον καημό της και με του ζωντανού ξεχωρισμού τα δάκρυα στα μάτια, ορμήνευε το γιο της:

— Γιε μου καλέ, γιε μου αγαπημένε...
Τα ξένα θέλουν φρόνιμα,
θέλουν ταπεινοσύνη,
θέλουν ματάκια χαμηλά
και χέρια σταυρωμένα!

Άμα τον ξεπροβόδιζε, του 'δινε της προκοπής, της 'γειας και του γυρισμού δακρύβρεχτες ευχές, έκανε τάμα τρανό στον Άγιο του χωριού, έκοβε ένα κλαρί –θύμισης κι επιστροφής σημάδι –και το κρεμούσε στου σπιτιού τους την πόρτα.

Η καθημερινή ζωή

Τον Ευρυτάνα στην καθημερινότητά του, αλλά και στις σημαδιακές στιγμές και εκδηλώσεις της ζωής του, τον διέκρινε βίος σύμφωνος με την παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα, που του κληροδότησαν, σεμνή και άγια παρακαταθήκη, οι προγονοί του. Από την ώρα της γέννησής του, έως και τη στιγμή που πέρναγε στο κατώφλι του ανήλιαγου, του ποτισμένου με δάκρυ και χολή τάφου, ενεργούσε και φέρονταν σύμφωνα με τις πατρογονικές επιταγές.

Η παράδοση, τα έθιμα, οι συνήθειες και οι δοξασίες ετούτου του βουνίσιου κόσμου, δεν είναι δυνατόν να αναπτυχθούν ή έστω να αναφερθούν στα πλαίσια μιας απλής εισήγησης. Μια τέτοια προσπάθεια, θα ήταν άκρως απέλπιδα. Θα θύμιζε προσπάθεια συγγραφής της παγκόσμιας ιστορίας σε μόριο σκόνης. Η λιτή καθημερινότητα με τις εξαιρετικές στιγμές, τις στιγμές σταθμούς, που συνέθεταν την πολύπτυχη ζωή των προγόνων μας Ευρυτάνων, απαιτούν οργανωμένη μελέτη και ασφαλώς έχουν αυτής της απαίτησης το δικαίωμα. Ωστόσο, επιτρέψτε μου, μια σύντομη, μια επιδερμική προσέγγιση στις μαρδάχες του είναι μας.

Συνέχεια στην 5η σελ.

Ζαχαροπλαστείο
Κώστα Π. Καρανίκα
Αμπελώνας Λάρισας
Τηλ: 24920-32482
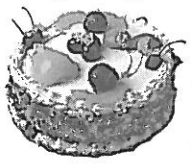
Δεχόμαστε παραγγελίες
Τούρτες-γλυκά-παγωτά
Όλα παραγωγής μας

graphic arts
Έχουμε τη λύση για το έντυπό σας
• Καλύτερη εμφάνιση
• Γρήγορη παράδοση • Χαμηλότερο κόστος
Εκδοσεις - Γραφικες Τεχνες
Αριστέα Καρπούζη
Παραλαμβάνουμε την ύλη του εντύπου σας με κούριερ ή με fax ή με e-mail ή ταχυδρομικά και σας παραδίνουμε το έντυπό σας σε μια εβδομάδα.
Οι διορθώσεις γίνονται από μας χωρίς επιβάρυνση.
Αναλαμβάνουμε και την ταχυδρόμηση του εντύπου σας.
Εσείς στέλνετε μόνο την ύλη του εντύπου σας και τα υπόλοιπα είναι δική μας δουλειά.
Εφημερίδες-βιβλία-περιοδικά-ημερολόγια-διαφημιστικά αφίσες-προσκλητήρια-κάρτες και κάθε έντυπο που χρειάζεστε
Αγίου Γεωργίου 25 & Πετρουπόλεως, Ίλιον
Τηλ.-Fax: 210-2619003 • 210 2619696
e-mail:karpouzi@otenet.gr • Κιν. 6972-624492
Για τους Συλλόγους, για εφημερίδες, βιβλία, περιοδικά, ημερολόγια έκπτωση 20%

«Ευρυτανική Παράδοση –Ταυτότητα ζωής»

Συνέχεια απ' την 4η σελ.

Ο Ευρυτάνας, προκειμένου να ζήσει, ήταν υποχρεωμένος να είναι γεωργός, κτηνοτρόφος, μετεωρολόγος, γιατρός, χρονομέτρης, Θεοσεβούμενος, δεισιδαίμων, μάντης. Οι απόμακρες, οι απόκοσμες συνθήκες της ζωής του, του ακόνισαν το μυαλό, του όξυναν το νου, τον έκαναν επιστήμονα πρακτικό κι αλάνθαστο. Τον έκαναν μυθοπλάστη, παραμυθά, ποιητή, τραγουδιστή και γλεντοκόπο. Αν ήταν δυνατόν, να ζήσουμε μέρες απ' τις μέρες του και καιρό απ' τον καιρό του, θα τον βλέπαμε: — Να πιάνει την πέτρα και να της δίνει χρήσιμη μορφή κι αξία τρανή.

— Να πελεκάει το ξύλο και να το φτιάχνει κουτάλι, σκαφίδι, βιτσέλι, καρδάρα και βαρέλι. Να το φτιάχνει κλείτσα, ρόκα, σφοντύλι, αδράχτι κι αργαλειό.

— Ν' ανάβει φωτιά με ίσκα, στουρνάρι και πριόβολο.

— Να διώχνει το σκοτάδι με το κλεφτοφάναρο, το τσιμπλί, της κουμαριάς, του πουρναριού, του ελατιού και του κέδρου το ξύλο.

— Να μετράει το χρόνο με τον ήλιο, το φεγγάρι, την πούλια, τον αυγερινό και του «κόκοτα» το λάλο.

— Να μετράει το μήκος με την τριχιά, την οργιά, το δίμιρο, την απαλάμη, τα δάχτυλα.

— Να προβλέπει τον καιρό από το πέταγμα των πουλιών, το λάλημα του μπούφου, της «χουχουβάιας», της «τσιουπλιτάρας» και του «κόκοτα», στην κούρνια αποβραδίς.

— Να τον προβλέπει, από το φύσημα του αέρα, τη μύγας το τσίμπημα, το τίναγμα και τη συμπεριφορά των ζώων του, το νίψιμο της γάτας, των ελατιών τα στροφύλια, των φελικιών τα σπόρια, τη σπλήνα των σφαχτών, απ' της αυγούλας τη δροσιά, από την πρωινή αντάρα, από του φεγγαριού τον κύκλο και το γύρισμα, από τ' Αυγούστου τα ημερομήνια.

— Να προβλέπει το κακό από της κότας και του νεκροπουλιού το λάλημα, των κορακιών το σκούξιμο, της μονομερίδας το αντάμωμα, των φιδιών το ζευγάρωμα, του σκυλιού το ούρλιαγμα, των γυαλικών το σπάσιμο, του Λαμπριάτικου αυγού τη γούρνα, του Πασχαλινού σφαχτού την πλάτη, του αμάραντου το ξέραμα, των φύλλων το στάμπιασμα.

— Να προσμένει «'δικόν ή ξένον» μουσαφίρη απ' της κότας το τίναγμα, απ' του «αυφαντή» το κρέμασμα, απ' του ματιού το πέταγμα, απ' του χεριού τη φαγούρα, από των λιανουριών το μπουσούλισμα κι απ' του ψωμιού το πέσιμο.

— Να καρτεράει χρήματα απ' της πυροστιάς τα σπιθηρίσματα.

— Να περιμένει το μαντάτο απ' του αυτιού το σφύριγμα.

— Να γίνεται ήρωας, αγωνιστής, αρματολός και κλέφτης.

— Να γίνεται κτηνίατρος και να 'ξορκάει από τα ζωντανά του την μπουραχείλα, το θελομάτιασμα, την ψώρα, την παρμάρα, το φίδιασμα, την φρυγγανίδα, το λάγανο, την τρέλα, του τόπου το βρόντημα.

— Να γίνεται γιατρός με ρετσίνια, κατράμια, καβουρόζουμα, φρίντζες, βεντούζες, βδέλλες, έμπλαστρα, βοτάνια κι αερικά και να γιατρεύει αρρώστιες πολλές και δύσκολες.

— Να πιάνει τις ρεματιές και τα «διάβα». Ν' ανταμώνει τον «όξω από δω» και να τον ξορκίζει με του Σταυρού και της Παναγιάς τη χάρη. Να χορεύει με τις νεράιδες αντάμα, να κλέβει της ομορφότερης το μαντήλι και να την κάνει γυναίκα του πιστή κι αγαπημένη.

— Να κάνει τον πόνο του καημό και τον καημό τραγούδι. Να υφαίνει αργόσυρτους σκοπούς, που να μεθούν στο άκουσμα, να πιρωνιάζουν την καρδιά, να ξεσηκώνουν το κορμί, το χάρο να «σ'λλο'ιάζουν» κι αυτή την ψεύτρα ξενιτιά να τη φρονηματίζουν.

— Να ταξιδεύει ολονυχτίς με μύρια παραμύθια και της αυγούλας το πρωί ξοπίσω να γυρνάει.

Ο Ευρυτάνας, έκανε το τίποτα ζωή!!!

Την ανέχεια καλοπέραση! Τη λεβεντιά καμάρι! Την καθημερινότητα, τις συνήθειες, τις συμπτώσεις, τις ανάγκες, τα θέλω και τα πιστεύω του τα έκανε τρόπο ζωής. Τα έκανε νοοτροπία. Τα έκανε πολιτισμό τρανό κι αξιομίμητο. Έναν πολιτισμό που δημιουργήθηκε, στο καλύβι, στο αρχοντόσπιτο, στο χωράφι, στο λόγγο, στη στάνη. Έναν πολιτισμό που περνούσε από γενιά σε γενιά, μέσα από της βάβως τα παραμύθια και του παππούλη τις ιστορίες. Που περνούσε μέσα απ' της μάνας τη διάτα, τη συμβουλή του πατέρα και του χωριού το φέρσιμο.

Οι καιροί διάβηκαν και η ζωή άλλαξε

Βέβαια, οι καιροί διάβηκαν και η ζωή άλλαξε. Όμως, οι καιροί πάντα διάβαιναν και η ζωή πάντα άλλαζε. Ωστόσο, πάντα το σήμερα παρέμεινε άρρηκτα δεμένο με το χθες, με το προχθές, με το πέρυσι. Το κάποτε, το πριν και το τώρα θεμελίωναν το μετά. Οικοδομούσαν το ταχιά. Στις μέρες μας... Δυστυχώς, στις μέρες μας, αυτή η πολιτισμική αλυσίδα, δημιούργημα ενός τραχύτατου, αλλά πανέμορφου τόπου και μιας εξαιρετικά ευαίσθητης ψυχής, της Ευρυτανικής ψυχής, έχει σπάσει. Καταλύτης της είναι ο απολίτιστος πολιτισμός. Είναι ο ...σύγχρονος πολιτισμός, όπως αυτός εκφράζεται μέσα από τη σημερινή μορφή του κινηματογράφου, της τηλεόρασης, του ραδιοφώνου, της εγκληματικά αδιάφορης και προκλητικά απούσας πολιτείας, της εγκληματικά αδιάφορης τοπικής κοινωνίας, του ωχαδερφισμού, του εύκολου κέρδους, της κακώς εννοούμενης παγκοσμιοποίησης, της παραφροσύνης, της ασέβειας προς τις παρακαταθήκες, της ξενομανίας.

Δυστυχώς, σήμερα η βάβω με τον παππούλη δεν έχουν θέση στο σπίτι, γιατί στη μεριά τους είναι η τηλεόραση. Τα παραμύθια και οι ιστορίες τους, που κάποτε το μικρό, ξυπόλητο, κατάκοπο κι ορισμένες φορές θεονήστικο Ευρυτανάκι το ταξίδευαν σε κόσμους αλαργινούς κι αλλιώτικους, έγιναν σαπουνόπερες και εκπομπές παραγωγής εγκληματιών. Η διάτα της μάνας και η συμβουλή του πατέρα, έγιναν αγώνας επιβίωσης.

Η σύγχρονη, άρχουσα και αρχόμενη κοινωνία, που δείχνει να μην πιστεύει σε παρακαταθήκες, ακροβατεί αντιγράφοντας. Διακατέχεται από άκρατο μιμητισμό, αντιγράφει κακέκτυπα ξενικά, αναμασά σκύβαλα εισαγόμενα και υιοθετεί ντόπια τερατουργήματα. Αυτή την ύστατη στιγμή η Ευρυτανία – μέσα από τα μάτια όλων εκείνων, που, από καταβολής κόσμου, ανέπνευσαν τον αέρα της, απόλαυσαν το ζωοδότη ήλιο της, γεύτηκαν τα νερά της τα κρύα, περιπλανήθηκαν στις ομορφάδες της –μας κοιτάζει κατάματα !

Το Αύριο

Όλοι, οι Βιγλάτορες, που πότισαν το χώμα της με αίμα, ιδρώτα και δάκρυ, μας ρωτούν γιατί; Γιατί αφεθήκαμε στων Σειρήνων του αποπροσανατολισμού και της αλλοτρίωσης το τραγούδι! Γιατί δε σεβαστήκαμε τις παρακαταθήκες τους, που, επί αιώνες αιώνων, σμίλεψαν για μας, απάνω στο χώμα και στο στουρνάρι! Απέναντί μας ορθώνεται και το αύριο! Ορθώνεται ένα αύριο ομιχλώδες και αβέβαιο. Ένα αύριο, που –μέσα από τα μάτια των παιδιών μας, των εγγονών μας, των επόμενων γενεών- μας ρωτάει, γιατί; Γιατί, ως γεφύρι σαθρό κι αδιάβατο δεν του μεταφέραμε αυτό που δικαιούται! Γιατί του στερήσαμε το αυτονόητο! Αφού πιστέψουμε στον τόπο μας... Αφού μάθουμε να ζούμε και να φερόμαστε Ευρυτανικά, και επειδή το αύριο είναι ισάξιο, ισότιμο και ισοδύναμο του ποτέ, πρέπει, τώρα... Πρέπει, σήμερα κιόλας, να ξεκινήσουμε μια εξαιρετικά επίπονη και δύσκολη προσπάθεια διάσωσης των απομειναριών του εξαιρετικά θαυμάσιου Ευρυτανικού Πολιτισμού. Την προσπάθεια αυτή, πρέπει να την υφάνουμε όλοι μας. Και η πολιτεία και η τοπική αυτοδιοίκηση και σύμπας ο Ευρυτανικός κόσμος. Πρέπει, σήμερα κιόλας, να στρέψουμε το ενδιαφέρον μας στις ρίζες μας και να αρχίσουμε την έρευνα, την καταγραφή, τη διάσωση, την αναπαραγωγή και την ποικιλότροπη προβολή του Ευρυτανικού χθες. Όμως, δεν αρκεί μόνο αυτό! Το παρελθόν ετούτου του τόπου, πρέπει να αποκτήσει στέγη. Πρέπει, σήμερα κιόλας, να αναζητηθεί ο τόπος και ο χώρος στον οποίο θα ανεγερθεί ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Ένα ΜΟΥΣΕΙΟ στέγασης του Ευρυτάνα, όπως αυτός διάβηκε τη δύσκολη, την ανηφορική στράτα του παρελθόντος. Ένα ΜΟΥΣΕΙΟ θύμησης, προβληματισμού και μάθησης...

ΖΑΧΑΡΗ ΑΧΝΗ

Τώρα που τα φώτα των Χριστουγέννων χαμηλώνουν και οι διακοσμητικές γιρλάντες και τα στολίδια αποσύρονται από τα Χριστουγεννιάτικα έλατα, πόρτες και μπαλκόνια, τώρα που οι μυρωδιές που ξεχύνονταν από φούρνους και ζαχαροπλαστεία από τα μελομακάρονα, τους κουραμπιέδες, τις δίπλες και κάθε λογής γλύκισμα έχουν περιοριστεί, τώρα που ο Άγιος Βασίλης έχει πάρει το δρόμο της επιστροφής για το χιονοσκέπαστο χωριό του, προκειμένου να ξαποστάσει ο ίδιος και το αεικίνητο επιτελείο του, ώστε να ξαναπιάσουν σύντομα δουλειά, συνειδητοποιώ για μια ακόμη φορά, γιατί τα Χριστούγεννα είναι για τους πιο πολλούς μικρούς, αλλά και για τους πιο μεγάλους η πιο αγαπημένη γιορτή. Γιατί περιέχουν τη μαγεία της προσμονής και της λαχτάρας για κάτι νέο. Γιατί είναι από τη φύση τους η γιορτή της αθωότητας, της ελπίδας και της αισιοδοξίας. Είναι μια γιορτή άσπρη σαν το χιόνι και σαν την άχνη ζάχαρη και ταυτόχρονα πολύχρωμη σαν όλα τα φωτάκια που αδιάκοπα αναβόσβηναν όλες αυτές τις ημέρες.

Ακολουθώντας τα Χριστούγεννα, η Πρωτοχρονιά μας απλώνει τα χέρια χαμογελώντας, μας εύχεται υγεία, χαρά και μας χαρίζει την ευκαιρία να πρωτοτυπήσουμε, να συνεργαστούμε, να δημιουργήσουμε και να προχωρήσουμε μπροστά, κρατώντας όμως και εφόδια απ' όλους τους χρόνους που πέρασαν.

Με το πέρασμα αυτών των χρόνων κάποια ήθη, έθιμα και παραδόσεις έμειναν αναλλοίωτα. Για μια τέτοια γλυκιά και μακραίωνη συνήθεια θα διαβάσετε στο άρθρο που ακολουθεί. Το είχα πρωτοδιαβάσει ένα χρόνο πριν στο περιοδικό VIEW, τεύχος Δεκεμβρίου 2002 και είχε συγγραφέα τον "ΑΠΙΚΙΟ". Αντιμετώπιζε το θέμα που πραγματευόταν πολύπλευρα κι αυτός είναι ο λόγος που σκέφτηκα να σας το παραθέσω.

Τίτλος του:

"Η ΓΛΥΚΙΑ ΓΕΥΣΗ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ"

Η καλύτερη βασιλόπιτα της ζωής μας, είναι αυτή που δεν έχουμε φάει ακόμα!

ΟΡΙΣΜΟΣ: Η Βασιλόπιτα είναι παραδοσιακό ελληνικό γλύκισμα με βάση το αλεύρι, τη μαγιά, τα αυγά και τη ζάχαρη, που συνοδεύει - ανελλιπώς - τον εορτασμό της Πρωτοχρονιάς.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ: Το μοναδικό γλύκισμα της ιστορίας που κουβαλάει μέσα του προστιθέμενη αξία (μιας και περιέχει πάντα φλουρί), αλλά δεν υποχρεούται ποτέ σε Φ.Π.Α.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ: Μολονότι σε παραλλαγές τη βασιλόπιτα τη συναντάμε συχνά, εν τούτοις, με την επίσημη "ενδυμασία" και "ονομασία" εμφανίζεται μόνο μια φορά το χρόνο, όπως περίπου κάνει και η πασχαλινή μαγειρίτσα ή τα στολίδια του χριστουγεννιάτικου δέντρου.

Έρχεται, υποδέχεται τη νέα χρονιά και μετά αποσύρεται στο ντουλαπάκι της μνήμης, περιμένοντας διακριτικά το πέρασμα του χρόνου.

ΙΔΙΟΜΟΡΦΙΑ:

Η Βασιλόπιτα - δυστυχώς - σπανίως τρώγεται. Συνήθως, ανασκάπτεται μεθοδικά και μόλις διαπιστωθεί ότι η εύνοια της τύχης δεν περιλαμβάνεται στα τοιχώματά της, εγκαταλείπεται σαν θρυμματισμένη ζύμη μέσα στο πιάτο.

Αν παρατηρήσουμε τη συλλογή των πιάτων με τις μη φαγωμένες βασιλόπιτες, το θέαμα είναι μελαγχολικό.

Ακόμη κι αυτοί που επιχειρούν να τη γευθούν, σπάνια την εκτιμούν, γιατί στα χείλη μένει η επίγευση της ετήσιας ήττας.

Πραγματικά, ένα γλυκό που εκτιμάται περισσότερο για την τύχη του, παρά για τη γεύση του. (Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να διαφωνήσω με τον αρθρογράφο Απίκιο. Νικητές ή ηττημένοι στο δρόμο για την ανεύρεση του πολυπόθητου φλουριού δεν πιστεύω ότι αφήνουμε ούτε ψιχουλάκι από το ξεχωριστό γλύκισμα. Βλέπετε, ο «δρόμος» είναι ιδιαίτερα γευστικός!)

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ:

Ιδιαίτερη ιεροτελεστία που λαμβάνει χώρα σε κοινωνική συνάθροιση (οικογενειακή, φιλική ή επίσημη) και στην οποία ο «τελετάρχης» μοιράζει νοερά τη βασιλόπιτα σε ομοιόμορφα κομμάτια με κινήσεις που υπολογίζουν το πάχος της κάθε φέτας.

Το σταύρωμα της βασιλόπιτας με το μαχαίρι παίρνει ένα σχεδόν μεταφυσικό χαρακτήρα, καθώς, μετά, ονοματίζονται όλα τα κομμάτια: «του Χριστού», «του σπιτιού» και ακολουθούν οι αναφορές των ονομάτων των παρόντων, αλλά - καμιά φορά - και αγαπημένων απόντων. Αυτός που κόβει και μοιράζει την πίτα είναι αιονεί συμβολαιογράφος που ανακοινώνει την κληροδοτούμενη εύνοια της τύχης στους παρισταμένους, μοιράζοντας ταυτοχρόνως την περιουσία της «πλούσιας γεύσης» σε ίσια μερίδια.

ΑΡΙΘΜΗΣΗ:

Συνήθως η βασιλόπιτα έχει στην επιφάνειά της, με μαστοριά χεριού, ανάγλυφο τον αριθμό της νέας χρονιάς και για να κάνει στους συνδαιτημόνες γλυκιά τη συνειδητοποίηση ότι ένας ακόμη χρόνος πέρασε, η υπόλοιπη επιφάνεια είναι, συνήθως, πασπαλισμένη με ζάχαρη άχνη.

Το ότι ο αριθμός της χρονολογίας σύντομα κατατεμαχίζεται πρέπει, μάλλον, να ερμηνευτεί σαν εξορκισμός.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ:

Ο Στέλιος Παρλιάρος, στο βιβλίο του «Του κόσμου τα γλυκά» γράφει: Η ιστορία λέει πως αυτή η συνήθεια άρχισε από την εποχή που ήταν Ιεράρχης **ο Μέγας Βασίλειος.**

Κάποτε έφτασαν οι εχθροί στην πόλη του, την Καισάρεια, και εκείνος παρακάλεσε όλους τους χριστιανούς να προσφέρουν τα χρυσά νομίσματα και τα κοσμήματά τους για να γλιτώσουν από τη λεηλασία.

Στο τέλος, όμως, οι εχθροί νικήθηκαν και τα κοσμήματα έμειναν στα χέρια του Ιεράρχη.

Επειδή δεν υπήρχε τρόπος να βρεθούν οι πραγματικοί ιδιοκτήτες τους, ο Άγιος πρότεινε μια λύση που έγινε αποδεκτή απ' όλους.

Ζύμωσαν ψωμάκια και μέσα στο καθένα έβαλαν στην τύχη από ένα κόσμημα ή νόμισμα. Τα μοίρασαν στον κόσμο και το θαύμα έγινε! Στα χέρια του κάθε πιστού βρισκόταν το κόσμημα ή το νόμισμα που είχε δώσει».

Η ΓΕΥΣΗ ΤΗΣ:

Μια καλή βασιλόπιτα, πέρα από τη ροδοκοκκινισμένη, γυαλιστερή όψη της, έχει αυτήν την πλούσια υφή στο στόμα - κάτι σαν μαλακή τραγανότητα - και αφήνει την ανάμνηση του μαστιχωμένου αλευριού, με την συμβολή των αυγών και τη σαγήνη της - ήπιας - ζάχαρης. Επίγευση από το πορτοκάλι, τη μαστίχα ή το μαχλέπι (αν είναι κωνσταντινουπολίτικη). Διακριτή, επίσης, η επίγευση του χρόνου.

ΕΝΔΟΜΥΧΗ ΛΑΧΤΑΡΑ:

Να βουτάς την άκρη του κομματιού σου σε άγλυκο, καυτό τσάι.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ:

Όλα τα εδέσματα κωδικοποιούνται από τους απλούς ανθρώπους, αλλά εξελίσσονται από τους μεγάλους μαγείρους. Η βασιλόπιτα ποτέ.

Αν και οι επώνυμοι σεφ μας την περιλαμβάνουν αναγκαστικά στις συνταγές τους, η αέναη δημιουργία αφιερώνεται στις απλές νοικοκυρές.

Έτσι κρατάει πάντα στα «σπλάχνα» της κάτι από την ευθύβολη ματιά του δημοτικού τραγουδιού και τον χαρακτήρα μιας παράδοσης που πλάθεται με τα χέρια.

ΜΝΗΜΕΣ:

Βασιλόπιτα: γλυκιά γεύση οικείου παρελθόντος που ανθίσταται και μας παρηγορεί για το μέλλον. Αυτονόητη γεύση της συνήθειας που μας ξαναβάζει σε παιδικά δωμάτια, σε ενιαίους χώρους όπου ξαναβρίσκονται μακρινοί φίλοι, που μας ξεναγεί σε καθρέφτες ευτυχίας, εκεί όπου ξαναγυρίζουν κάθε Πρωτοχρονιά γύρω από το τζάκι, σκόρπιες λέξεις του Παπαδιαμάντη:

«Χάσιμο του φεγγαριού. Ολίγα άστρα έλαμπον ενώ, εντός άχνης, ως κοσμήματα εις πέπλον χηρείας και τα χιόνια κάτω αντέλαμπον εις την αστροφεγγιάν».

ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ: Το φαγητό μας μεγαλώνει. Η βασιλόπιτα γλυκά μας γερνά!

Ιωάννα Φ. Καραθάνου

ΞΥΛΟ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ
Υπεύθυνος κατασκευής
Δημ. Μαντής
Βασιλείου 5
Ν. Ευρυτανία - Λαμία
Τηλ: 22310-69146 22310-69272

ΗΛΙΑΣ Δ. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

Χειρουργός – Ορθοπεδικός
Διευθυντής Ορθ. Κλινικής
Νοσοκομείου Παίδων Αθηνών «ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ»
Υποψήφιος Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Ευρυτανίας

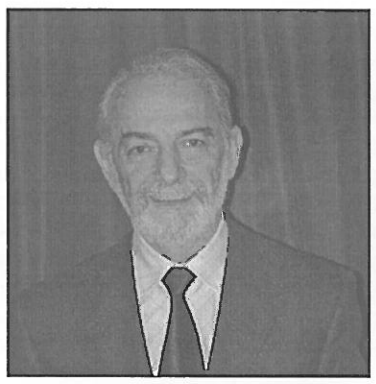

Γεννήθηκε στο Χρύσω Ευρυτανίας το 1946, όπου έμαθε και τα πρώτα του γράμματα και αποφοίτησε από το 1ο Γυμνάσιο Αρρένων Λαμίας.

Εφοίτησε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και όλα τα έτη ήταν υπότροφος του Συλλόγου των εν Αμερική Ευρυτάνων «Το Βελούχι» .Έλαβε πτυχίο το 1970.

Από το 3ο έτος και μέχρι τη λήψη του πτυχίου του εργαζόταν στο Νοσηλευτικό Ίδρυμα Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Ν.Ι.Μ.Τ.Σ.), στη χειρουργική Κλινική απ' όπου έλαβε και την πρώτη του χειρουργική εμπειρία.

Το 1973 υπηρέτησε ως Αγροτικός ιατρός στο Ιατρείο Δυτ. Φραγκίστας Ν. Ευρυτανίας.

Ειδικεύτηκε στην Ορθοπεδική Χειρουργική και Τραυματολογία στην Πανεπιστημιακή Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών και έδωσε εξετάσεις ειδικότητας το 1976. Υπηρέτησε διαδοχικά στο Γενικό Νοσοκομείο Σπάρτης ως επιμελητής και στο Λαϊκό Νοσοκομείο Αθηνών. Εξειδικεύτηκε στην Ορθοπεδική Παίδων και ανακηρύχθηκε διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1978.

Στις αρχές του 1979 καταλαμβάνει τη θέση του επιμελητού της Ορθοπεδικής Κλινικής του Νοσοκομείου Παίδων «Π. & Α. Κυριακού».

Το 1988 και το 1989 με υποτροφία του Κ.ΕΣΥ μετεκπαιδεύτηκε στη Μεγ. Βρετανία, στην αντιμετώπιση όγκων του μυοσκελετικού συστήματος στα παιδιά και στη χρήση των υπερήχων στην Ορθοπεδική.

Από αρχές του 1997 διηύθυνε την Α' Ορθοπεδική Κλινική του Νοσοκομείου Παίδων «Π. & Α. Κυριακού» και από το 1999 διευθύνει μέχρι σήμερα την Ορθοπεδική Κλινική του Νοσοκομείου Παίδων «Αγία Σοφία», του μεγαλύτερου Παιδιατρικού Νοσοκομείου της χώρας.

Συμμετείχε στη συγγραφή επιστημονικών συγγραμμάτων, ενώ έχει δεκάδες επιστημονικές δημοσιεύσεις σε Ελληνικά και Διεθνή περιοδικά και περισσότερες από 100 συμμετοχές – ανακοινώσεις σε Ελληνικά και Διεθνή Επιστημονικά Συνέδρια.

Είναι μέλος πολλών Ελληνικών και Ευρωπαϊκών επιστημονικών εταιρειών και υπήρξε για χρόνια μέλος της Διεθνούς Αμνηστίας και μέλος της Ομάδας Αλληλεγγύης Γιατρών Ευρυτάνων.

Είναι μέλος της ΠΑΣΚ Γιατρών και έχει εκλεγεί μέλος του Δ.Σ. Συλλόγου Γιατρών Κ.Α.Τ., μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου Εργαζομένων Κ.Α.Τ., μέλος της Τριμελούς Επιτροπής της ΕΙΝΑΠ., μέλος του Δ.Σ. της Πανευρυτανικής Ένωσης και μέλος της Ένωσης Ευρυτάνων Επιστημόνων.

Διετέλεσε εκλεγμένος πρόεδρος του Παιδοορθοπεδικού τμήματος της Ελ. Ετ. Χειρουργικής και Τραυματολογίας ΕΕΧΟΤ και εκλεγμένος αντιπρόεδρος της Επιστημονικής Επιτροπής του Νοσοκομείου Παίδων «Αγλαΐα Κυριακού».

Είναι διευθυντής του Χειρουργικού Τομέα του Νοσοκομείου Παίδων «Αγία Σοφία» και μέλος της τριμελούς εξεταστικής επιτροπής για την χορήγηση ειδικότητας ορθοπεδικού.

Για την προσφορά του στην Ευρυτανία έχει τιμηθεί από την Πανευρυτανική Ένωση και από την Ένωση Ευρυτάνων Επιστημόνων.

Είναι παντρεμένος με την παιδίατρο Βάσω Λεκέα MD, Ph. D. Πανεπιστημίου Bristol Μ. Βρετανίας και έχει δύο παιδιά, την Μαριλένα υπότροφο στο Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών και το Δημήτρη μαθητή Γ' Λυκείου.

Μιλτιάδης Θεοδωρόπουλος
Μηχανικός Τοπογράφος
Τηλ: 22370 21010, Καρπενήσι
210 7779109, Αθήνα
Πωλούνται διαμερίσματα

Οικοδομικές εργασίες
Γιώργος Τ. Μαντής
Καρδίτσα
Τηλ: 24410-73460

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
Το Καρπενήσι το 1958

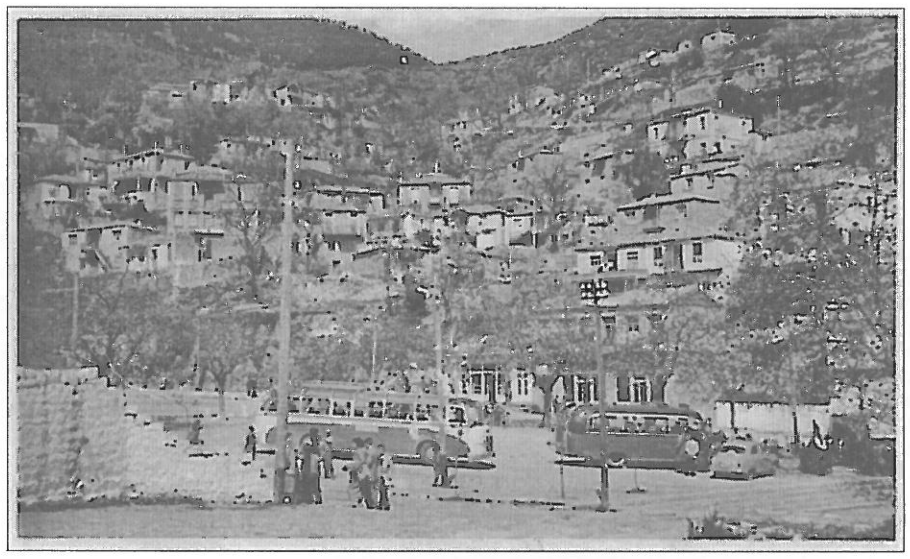

1. Το Καρπενήσι το φθινόπωρο του 1958. Διακρίνεται η πλατεία – δεν ήταν διαμορφωμένη όπως σήμερα- η οποία χρησίμευε σαν σταθμός του ΚΤΕΛ και τμήμα της πόλης με πετρόκτιστες πλακοσκέπαστες κατοικίες.

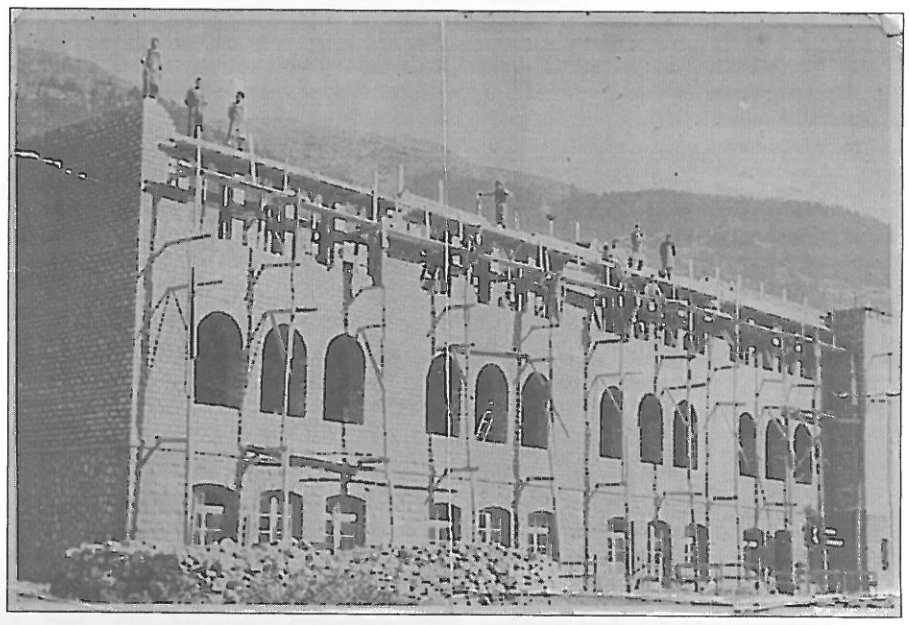

2. Από το κτίσιμο του κτιρίου του Γυμνασίου Καρπενησίου.

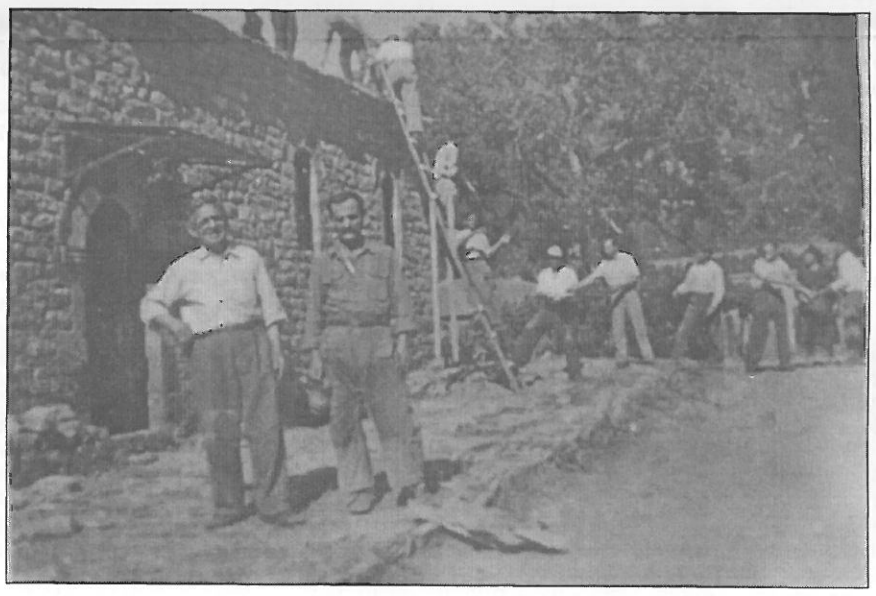

3. Δίπλα δίπλα και χέρι χέρι για να ανεβεί η πλάκα και να ολοκληρωθεί η σκεπή ενός ναού. Δεν υπήρχαν τότε τεχνικά μέσα για να ανεβάζουν τα υλικά και φυσικά απαιτούνταν εργατικό δυναμικό και κοπιαστική εργασία.

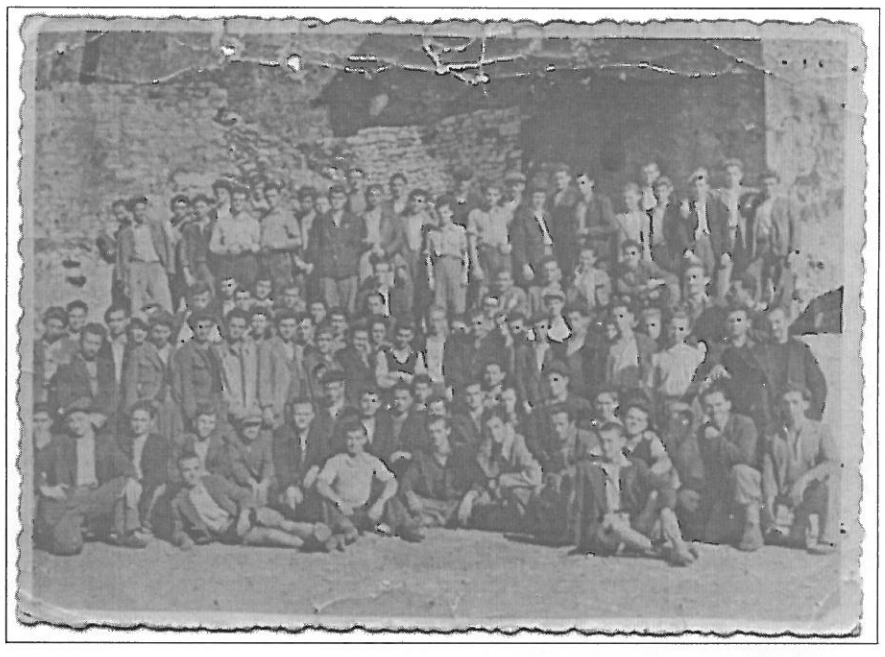

4. Το συνεργείο (πολυπληθές) σε ημέρα ξεκούρασης (αργία). Ανάμεσά τους διακρίνονται και πολλά «μικρά» παιδιά που έκαναν βοηθητικές εργασίες και ταυτόχρονα μάθαιναν την τέχνη του χτίστη ή πελεκητή κ.λ.π.

Τις παραπάνω φωτογραφίες μας τις παραχώρησε η κ. Βασιλική Κορδούλα που κατάγεται απ' τη Μικροσπηλιά Άρτας και είναι απ' το αρχείο του πατέρα της ο οποίος ήταν κτίστης πέτρας και με το συνεργείο του είχε εργαστεί για πολλά χρόνια στο Καρπενήσι και σ' όλο το νομό Ευρυτανίας. Τα περισσότερα οικοδομήματα διατηρούνται άριστα ως σήμερα και μαρτυρούν την άφταστη τεχνική αρτιότητα και όμορφη αρχιτεκτονική εκείνων των μαστόρων. Την ευχαριστούμε πολύ.

Κοινωνικά

Γάμοι

• **Ο Βαγγέλης Πολύμερος και η Ευθυμία Καυκιά** παντρεύτηκαν στις 5-7-2003.
• **Ο Βασίλης Κολόκας και η Ελένη Μαντή** παντρεύτηκαν στις 16-8-2003.

Ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένα.

Θάνατοι

• **Γεωργίου Λεμονιά Γ.** ετών 90 στις 6-5-2003.
• **Μπλέντζος Γιάννης Σπ.** 87 χρονών στις 30-5-2003.
• **Κολλημένου Μαρία Ι.** 88 χρονών στις 2-7-2003.
• **Νάσιου Ειρήνη Νικ.** 92 χρ. στις 7-8-2003.
• **Χειλάς Σταύρος Δημ.** 74 χρ. στις 9-10-2003.
• **Καραθάνος Δημήτριος Αθ.** 70 χρ. στις 9-10-2003.
• **Πλατή Ευρυδίκη Ι.** 92 χρ. στις 21-10-2003.
• **Χαλιανδρού Σταυρούλα Δημ.** 102 χρ. στις 13-11-2003.
• **Χειλάς Κώστας Γ.** 84 χρ. στις 9-12-2003
• **Κελεπούρη-Λεπενιώτη Ακριβούλα Θεοδ.** 99 χρ. στις 11-12-2003.

Στους οικείους τους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια. Αιωνία η μνήμη τους.

Μνημόσυνα

• Έγιναν στον Άγιο Δημήτριο μνημόσυνα για τους **Ηλία Ε. Μούτσελο, Μαρία Ε. Σφήκα και Πηνελόπη Αρκουμάνη.**
• Έγινε στη Χρύσω μνημόσυνο για τον **Ιωάννη Μπλένζο.**

Καλή τους ανάπαυση, αιωνία η μνήμη τους.

Ίσως και το προσέξουν, ίσως και το πετάξουν

Δέντρο χωρίς τη φυλλωσιά,
κήπος χωρίς λουλούδια,
έτσι θα ζουν οι νέοι μας
σε μια ζωή καινούργια.

Θα ψάχνουν να βρούνε
συντροφιά,
μα συντροφιά δεν θάχουν,
ό,τι κι αν έχουν χάνονται,
και πού θα τα ξανάβρουν;

Τα βλέπουν όλα ρόδινα,
μα δυστυχώς δεν είναι,
είναι καζάνι με φωτιά,
καίει και αργοσβήνει.

Αφού το βλέπουν καθαρά
και νιώθουν την αλήθεια
γιατί δεν επιστρέφουνε
και ζουν με παραμύθια;

Όσο κι αν περιμένουνε
τη δημοσιά να πάρουν
μόνο το χρόνο τους χαλούν
και πού θα τον ξανάβρουν;

Το βλέπω δυσκολεύονται
και έχουν πολλές
σκουτούρες,
ο δρόμος έχει εμπόδια,
λάσπες πολλές λακκούβες.

Ας το σκεφτούνε καθαρά
και όχι με πονηρία
πρέπει να ζούνε αδελφικά
χαρά και ευτυχία.

Και ας ακούσουν τελικά
και τον καλό πατέρα,
έτσι θα βρούνε ζεστασιά
νύχτα και όλη μέρα.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Παπαθανάσης Ντάλλας

Τοποθετήθηκε από το Σύλλογο Χρυσιωτών σιδηρά κατασκευή με ωραίες ταμπέλες στο ιερό του Αγίου Δημητρίου για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών και τουριστών.

ΚΑΦΕ-ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟ
Η ΔΡΟΣΙΑ
Γρηγόρης Μαρούλης
Κύπρου & Σόλωνος 19 Λαμία
Τηλ: 22310-42146

ΜΟΥΡΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις
Επισκευές ηλεκτρικών ειδών
Τηλ: 22370-23481 ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Όταν γράψαμε για τους επιτυχόντες στα Πανεπιστήμια εκ παραδρομής παραλείφθηκε το όνομα της Παρασκευής Δημ. Μουτσέλου, η οποία πέτυχε στη Φιλοσοφική Ιωαννίνων. Έστω και καθυστερημένα την συγχαίρουμε και τις ευχόμεθα καλές σπουδές.

ΠΑΡΑΜΕΓΔΟΒΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Επιτέλους μετά τρία χρόνια καθυστέρηση επικυρώθηκε η δημοπράτηση της μελέτης της παραμεγδοβίου οδού με πίστωση 120.000.000 δρχ. και επισκέφθηκαν οι ανάδοχοι μηχανικοί το μέρος στις 28-29-30 Δεκεμβρίου 2003 για επισκόπηση του εδάφους και μετά τις γιορτές θα υπογραφεί η σύμβαση και θα γίνει η εγκατάστασή τους.

Ας ελπίσουμε ότι παίρνει το δρόμο του...

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

Χ - αρούμενος
Ρ - ωμαλέος
Υ - περήφανος
Σ - οβαρός
Ι - κανός
Ω - ραίος
Τ - εχνίτης
Η - ρωας
Σ - όφρων

Χαρ. Μπετχαβάς

ΧΡΥΣΙΩΤΗ
Μην ξεχνάς
τη γενέτειρά σου.
Με την πρώτη ευκαιρία
προσπάθησε να βρεθείς
κοντά της.

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΛΑΜΙΑΣ-ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ
Χρ. Μαρούλης
Αθήνα:
Ορφέως 192Β
Αιγάλεω
τηλ: 210-3457819
Λαμία:
Σ. Σ. Λιανοκλαδίου
τηλ: 2231061761 & 2231062022
Καρπενήσι: Ξηριάς
τηλ: 2237025925

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΤΟ Δ. Δ. ΧΡΥΣΩΣ

1. Τελείωσε η πλατεία στροφής και τσιμεντόστρωση στη Γούρδεση και σχάρα βρόχινων νερών προς ρέμα.
2. Έγινε τσιμεντόστρωση από Λακμά μέχρι το σπίτι του Θόδωρου Καρανίκα.
3. Έγινε τσιμεντόστρωση είκοσι μέτρων από Σούδα προς οικία Απ. Γιαννιώτη.
4. Έγιναν εργασίες συντήρησης και συμπλήρωσης του δωματίου του δασκάλου στο Σχολείο.
5. Καθαρίστηκαν οι δρόμοι (αμαξητοί) κατ' επανάληψη λόγω ζημιών από βροχές και με γκρέϊντερ.
6. Άρχισαν οι εργασίες κατασκευής της πλατείας (πλακόστρωση, πεζούλια γύρω-γύρω με άσπρη πέτρα αράδα). Οι εργασίες διακόπηκαν λόγω καιρού, τα υλικά (πλάκες, άμμος βρίσκονται επί τόπου). Διορθώθηκε και συμπληρώθηκε η τσιμεντόστρωση και μπήκε υπογείως ο κεντρικός φωτισμός.

Οι εργασίες θα συνεχιστούν την άνοιξη.

Η μπουλντόζα της Νομαρχίας διάνοιξε το δρόμο από γέφυρα έως Αγ. Σπυρίδωνα στον Άγιο Δημήτριο που είχε καταστραφεί λόγω των πλημμυρών.

Διαπλάτυνε και ένα τμήμα στη θέση Κατσιφού (Καΐπη).

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

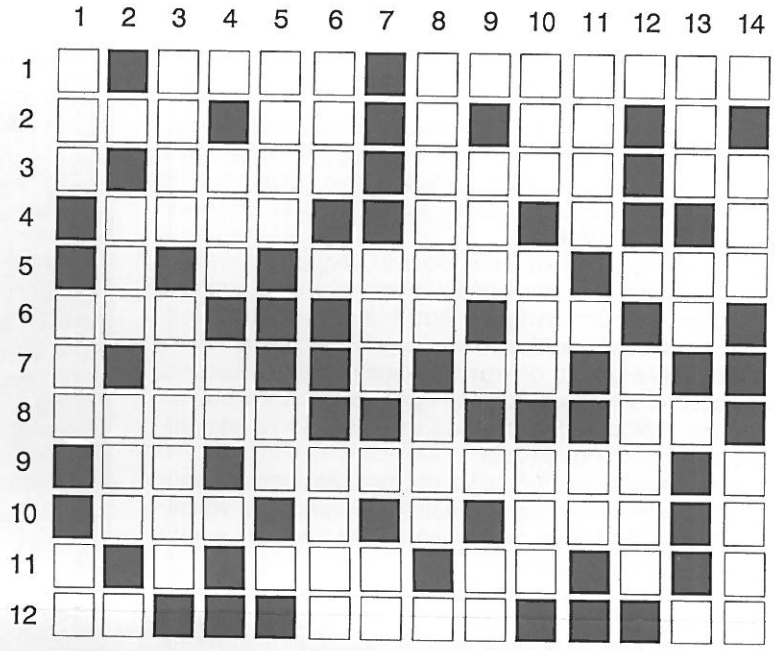

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Το πρώτο γράμμα της αλφαβήτου - ...ξήλωνε - Ο ωραίος στη δημοτική.
2. Ποδοσφαιρική ομάδα (αρχικά) - Στρατιωτικό εκπαιδευτικό παράγγελμα - Γράμμα αλφαβήτου - αποτρεπτικό.
3. Αρσενικό άρθρο - Τετράτροχο πριν από το αυτοκίνητο - Ένας και μοναδικός... - Αρχικά ελληνικού αερομεταφορέα.
4. Εκεί δένουν πλοία - Θεότητα της Αιγύπτου - Θηλυκό άρθρο.
5. Άρθρο κλητικής - Το όνομα του χωριού μας - Μονάδα μετρήσεως του χρόνου.
6. Νοσοκομείο ατυχημάτων (αρχικά) - Αρχικά στρατού - Μουσική νότα.
7. Θεότητα της Αιγύπτου - Μουσική νότα.
8. Τροφή μικρών παιδιών - Αντωνυμία.
9. Εκφράζει αγανάκτηση - Αυτός που κερνά κρασί (καθαρ).
10. Κέντρα επιμόρφωσης - Αρχικά Συμβουλίου επιλογής στρατιωτών.
11. Θεόδωρος στα ξένα - Άρθρο.
12. Επιφώνημα πόνου - Υποκοριστικό όνομα γυναικός - Άρθρο.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Πρόθεση - Γλυκό - Άρθρο.
2. Νησί του Αιγαίου - Τα πάντα...
3. Όργανο που έγνεθαν οι γυναίκες το μαλλί - Στο σεισμό η γη...
4. Απορρυπαντικό - Προτρέπουμε τα μωρά να φάνε.
5. Ανάλογα με το β'... χωρίς το τελικό σίγμα - Το Βελούχι ποδοσφαιρικά.
6. Ανωτάτη ποδοσφαιρική αρχή - Υπάρχουν στο κρέας.
7. Θεά της αρχαιότητας - Αρχικά αερομεταφορέα.
8. Βουνό της Ρούμελης - Κρατικός Οργανισμός (αρχικά).
9. Συγκοινωνιακός φορέας (αρχικά) - Άρθρο.
10. Απορρυπαντικό - Μονάδα μετρήσεως του Χρόνου - Όσα...
11. Κάθε χρόνο και καλύτερα, λαϊκή... Είδος εταιρείας (αρχικά).
12. Μάρκα από τσιγάρα.
13. Όσο... Η κυρά της... (νησί).
14. Συμπερασματικός σύνδεσμος - Τον βάζουμε στο τυρί να μην χαλάσει.

Χαρ. Μπετχαβάς

ΕΞΑΤΜΙΣΕΙΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Ταϋγέτου 42 Κολιάτσου Αθήνα
Τηλ: 210. 2237288

ΑΝΤΙ ΕΥΧΩΝ

Το «2003» μας αποχαιρέτησε για πάντα. Στους περισσότερους από εμάς, μέσα στη χρονιά που πέρασε, έχουν συμβεί γεγονότα, που μας έχουν στεναχωρήσει και πικράνει, όπως κάθε χρόνο άλλωστε. Προσπαθούμε ν' αποδιώξουμε απ' το μυαλό μας, να μην σκεφτόμαστε αλλά και να καταριόμαστε τη χρονιά που έφυγε, λες και φταίει ο χρόνος γι' αυτά που μας συνέβησαν και όχι εμείς οι «άνθρωποι».

Βέβαια το 2003 ήταν μια χρονιά που επεφύλαξε πολλά δεινά για την ανθρωπότητα. Δεν ήταν σίγουρα η μόνη χρονιά στη διάρκεια της οποίας συνέβησαν τραγικά γεγονότα, αλλά το 2003 ζήσαμε την αδικία στο αποκορύφωμά της με τον άδικο πόλεμο στο Ιράκ και την πλήρη απαξίωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τους ισχυρούς του πλανήτη μας.

Πανηγυρίζουμε τον ερχομό του καινούργιου χρόνου γεμάτοι ελπίδες και όνειρα για πράγματα που θέλουμε να συμβούν σε εμάς προσωπικά, στους συγγενείς μας αλλά και σε όλον τον κόσμο. Ευχόμαστε να φέρει ο νέος χρόνος υγεία, χαρά, ευτυχία, ειρήνη κ.λ.π. κ.λ.π. Λες και πάλι υπεύθυνος για ό,τι θα μας συμβεί είναι ο χρόνος, κάτι το σχετικό, το αφηρημένο, το άπιαστο και όχι εμείς οι ίδιοι. Εμείς που είμαστε αχάριστοι, αχόρταγοι, ανικανοποίητοι και άπραγοι.

Είμαστε αχάριστοι γιατί ενώ έχουμε την υγεία μας, με μικρά ή μεγαλύτερα προβλήματα ο καθένας μας, αλλά όχι τέτοια που να μας εμποδίζουν να χαιρόμαστε, να αυτοεξυπηρετούμαστε και να έχουμε μια καλή ποιότητα ζωής, είμαστε μέσα στην κατήφεια τη θλίψη και το άγχος.

Είμαστε αχόρταγοι γιατί ενώ έχουμε όλοι πολύ περισσότερα χρήματα από το παρελθόν, και το ξέρουμε καλά εμείς οι Χρυσιώτες αυτό, αρκεί να σκεφτούμε με πόσα χρήματα ζούσαμε λίγες δεκαετίες πριν, δεν είμαστε ευχαριστημένοι.

Κυνηγάμε όλο και περισσότερα χρήματα, πιστεύοντας ότι αυτά θα μας δώσουν ευτυχία. Κοιτάζουμε με μισό μάτι τον διπλανό μας, γιατί έχει περισσότερα από εμάς, γιατί έχει καλύτερο και μεγαλύτερο αυτοκίνητο, με αποτέλεσμα να δηλητηριάζουμε την ψυχή μας, να γεμίζουμε κακία και άγχος. Προσπαθούμε να δουλέψουμε περισσότερο με τελικό αποτέλεσμα να μην χαιρόμαστε αυτά που έχουμε.

Ανικανοποίητοι γιατί όλοι μας περιμένουμε να βρούμε ένα μαγικό ραβδί με το οποίο θα μπορέσουμε να επιτύχουμε μεγάλα και σημαντικά για να χαρούμε και να είμαστε ευτυχισμένοι.

Η χαρά, η ευτυχία και η ικανοποίηση είναι συναισθήματα που πηγάζουν και από μικρά καθημερινά πράγματα που συμβαίνουν στον καθένα μας. Ένα χαμόγελο, μια καλή κουβέντα, ένα χάδι που παίρνουμε ή δίνουμε μπορεί να μας γεμίσουν χαρά και ικανοποίηση.

Τα παραπάνω απλά αλλά τόσο σημαντικά, όλοι μας τα έχουμε, δυστυχώς όμως δεν τα βλέπουμε, δεν τα απολαμβάνουμε, δεν τα εκτιμάμε όταν μας προσφέρονται, ίσως λόγω του άγχους της καθημερινότητας ή γιατί δεν έχουμε μάθει εμείς να τα προσφέρουμε απλόχερα.

Άπραγοι γιατί οι περισσότεροι από εμάς βυθισμένοι στον αναπαυτικό καναπέ μας περιμένουμε να λύσουν τα προβλήματά μας οι άλλοι και κυρίως οι πολιτικοί. Από τους πολιτικούς περιμένουμε να φέρουν ειρήνη στον κόσμο, αλλά αυτοί δεν θα το κάνουν, δεν θα αντιταχτούν στα συμφέροντά τους αν εμείς δεν τους χαλάσουμε τα σχέδια, βροντοφωνάζοντας και διαδηλώνοντας αυτό που επιθυμούμε. Περιμένουμε από τους πολιτικούς να ρίξουν τις τιμές των προϊόντων, χωρίς εμείς να έχουμε αναπτύξει καταναλωτική συνείδηση. Φωνάζουμε γιατί είναι ακριβές οι ντομάτες και τα αγγουράκια τον Ιανουάριο, λες και τρώγαμε και στο χωριό μας ντομάτα τον Ιανουάριο, γιατί είναι ακριβό το κατσικάκι τα Χριστούγεννα και δεν θυμόμαστε ότι πάντα τα Χριστούγεννα τρώγαμε χοιρινό και όχι κατσικάκι.

Περιμένουμε από τους πολιτικούς να μας λύσουν όλα τα προβλήματά μας, αλλά ποιους πολιτικούς; Αυτούς που επιλέγουμε με μοναδικό κριτήριο το προσωπικό μας συμφέρον, αυτούς που μας τάζουν προσωπικές εξυπηρετήσεις, αυτούς που όταν εκλεγούν ψηλώνουν πάρα πολύ, αυτούς που επιλέγουμε χωρίς να βλέπουμε το συμφέρον του τόπου μας, του νομού μας, του χωριού μας. Αυτούς που όταν τους ψηφίζουμε δεν τους δεσμεύουμε, ότι θα κάνουν ό,τι είναι δυνατόν για το καλό του τόπου μας (όχι βέβαια τρεις ερωτήσεις στη βουλή και αυτό ήταν) κσι αν δεν καταφέρουν να υλοποιήσουν το πρόγραμμά τους μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα να παραιτηθούν και να αναλάβουν άλλοι ίσως πιο δραστήριοι και ενεργητικοί. Ας κάνω στο σημείο αυτό και ένα πικρόχολο σχόλιο για τον τωρινό εκπρόσωπο της Ευρυτανίας στο κοινοβούλιο. Ανεχτήκαμε εμείς οι Ευρυτάνες να μας εκπροσωπεί ένας κύριος που είχε πάρει μόνο 2000 σταυρούς στην Ευρυτανία, το 7% του συνολικού πληθυσμού της Ευρυτανίας, του σφίγγαμε το χέρι και δεν του λέγαμε τέσσερα χρόνια τώρα να πάει στο σπίτι του.

Αν θέλουμε να αλλάξει κάτι στη ζωή μας, ας προσπαθήσουμε εμείς να αλλάξουμε στάση στο πως βλέπουμε τα πράγματα, να γίνουμε πιο ευέλικτοι αλλάζοντας την οπτική γωνία με την οποία βλέπουμε.

Αλλά τέλος το μάθημα, η συνήθεια βλέπετε, και ας ακολουθήσω την πεπατημένη ευχόμενος σε όλους σας ο νέος χρόνος να σας φέρει ό,τι πιο καλό επιθυμείτε.

Γρηγόρης Τριανταφύλλου

Από τη μέσα Ελλάδα

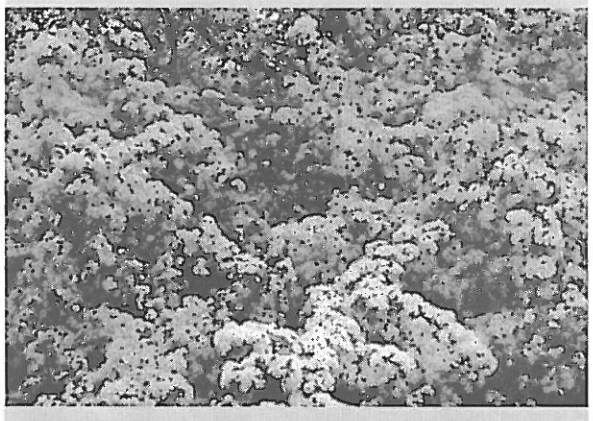

Το χθεσινοβραδυνό χιόνι ήταν ο ερχομός της Άνοιξης:

Θρίαμβος του λευκού πάνω στο φρέσκο φύλλωμα μιας αβόσκητης γκορτσιάς που ασυλλόγιστα θρασεύει στην κοίτη αγροτικού δρόμου* δίπλα σ' ένα παρατημένο χωράφι στον Τυμφρηστό. Δίκαιη όπως πάντα η Άνοιξη* ευλογεί στο πέρασμά της και τους ταπεινότερους θάμνους, τους χαϊδεύει με την ανάσα της, και μερεύουν για λίγες ημέρες και τα πιο σκληρά αγκάθια.

Με άπειρα λουλούδια που ευωδιάζουν από ζωή προκαλούν τις μέλισσες και όλο των εντόμων τον κόσμο.

Έμοιαζε σαν ο Χειμώνας να ξεφορτώθηκε την προηγούμενη νύχτα όσο χιόνι του είχε περισσέψει στις εξοχές του Τυμφρηστού. Το λευκό σε όλες του τις αποχρώσεις κυρίευσε τα δέντρα και εγκαινίασε την εποχή της νέας καρποφορίας.

Σεμνά, αθόρυβα από την ανατολή και με νοτιά σιωπηλά, νύχτα, ήρθε η Άνοιξη.

Κανένας δεν την πήρε είδηση, όλοι κατάλαβαν την αποδημία του χειμώνα.

Ηλίας Προβόπουλος

ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ ΨΗΣΤΑΡΙΑ
"Ο ΕΛΑΤΟΣ"

Το νεόκτιστο καφενείο του Γιώργου Μαρούλη στο χωριό μας προσφέρει πέρα απ' τον καφέ και το τσίπουρο και εκλεκτούς μεζέδες και φαγητό της ώρας. Έτσι ο κάθε επισκέπτης του χωριού και όποιος άλλος επιθυμεί, μπορεί να βρει υπέροχο φαγητό όλες τις μέρες σ' ένα ζεστό και φιλικό περιβάλλον. Ο Γιώργος, χαμογελαστός και καλόκαρδος, είναι πάντα έτοιμος να μας υποδεχθεί.

ΧΡΥΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτησία: Σύλλογος Χρυσιωτών Ευρυτανίας "Η ΠΑΝΑΓΙΑ"
Εκδότης: Τριανταφύλλου Γρηγόρης
Κλεισούρας 8, Ν. Ηράκλειο 14121
Τηλ.-Fax: 210-2832243 e-mai:gtriantafilloy@oneway.gr
Συντακτική επιτροπή:
Καραθάνου Φ. Ιωάννα, Κρυστάλλη Ι. Αλεξάνδρα, Μπετχαβάς Δ. Χαράλαμπος, Καρανίκας Αντώνης
Συνδρομή ετήσια: 5 €

Φωτοστοιχειοθεσία - Επιμέλεια έκδοσης:
Αριστέα Καρπούζη
Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες
Αγ. Γεωργίου 25 & Πετρουπόλεως Ίλιον (Ν. Λιόσια)
Τηλ: 210-2619696 • Τηλ - FAX: 210 2619003
e-mail:karpouzi@otenet.gr

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Στο Κερασοχώρι και στο Δημοτικό Κατάστημα σήμερα στις 14 του μήνα Δεκεμβρίου του έτους 2003, ημέρα Σάββατο και ώρα 12:30μ.μ. συνήλθε σε τακτική συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου ΒΙΝΙΑΝΗΣ, μετά την από 1886/9-12-2003 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, που επιδόθηκε σε κάθε Σύμβουλο, σύμφωνα με τα άρθρα 94, 95, 108 & 109 του Δημοτικού & Κοινοτικού Κώδικα (Π.Δ. 410/95).

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο 13 μελών, ευρέθησαν παρόντα 10 μέλη παρισταμένου και του Δημάρχου κ. Κων/νου Καράνη ήτοι:

Παρόντες	Απόντες
Δημοτικοί Σύμβουλοι	Δημοτικοί Σύμβουλοι
1. Μπέσσα Ιουλία-Πρόεδρος	Σανούλη Μαρία
2. Βλάχος Γεώργιος	Καράνη Ουρανία
3. Σανούλη Μαρία	Τσιώλης Παναγιώτης
4. Καράνη Ουρανία	
5. Λάππας Θεοφάνης	
6. Μάκκας Γεώργιος	
7. Ράπτης Κων/νος	
8. Τσακανίκας Ιωάννης	
9. Νικόπουλος Δημήτριος	
10. Μάκκας Κων/νος	
Πρόεδροι Τοπικών Συμβουλίων	
1. Μούτσελος Κων/νος	1. Ρέκκας Παύλος
2. Δροσίνης Νικόλαος	2. Μαντή Αθηνά

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και ο υπάλληλος του Δήμου Καυκιάς Λάμπρος για την τήρηση των πρακτικών.

Η Πρόεδρος αφού διαπίστωσε απαρτία κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου και εισηγήθηκε τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Καταρτίζει σύμφωνα με το άρθρο 265 του Π.Δ. 410/95 το Τεχνικό Πρόγραμμα εκτέλεσης έργων του Δήμου Βίνιανης για το έτος 2004 όπως παρακάτω στα Δημοτικά Διαμερίσματα:

ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

1. Συντήρησης υδραγωγείου Αγίου Δημητρίου.
2. Συντήρηση υδραγωγείου οικισμού Μακρυνιάγκου.
3. Προμήθεια αγωγού ύδρευσης προς οικία Δ. Βασιλείου.
4. Μεταφορά νερού στο βοσκότοπο στη θέση "Ξεράδια" και "Πέτρα".
5. Κατασκευή προστατευτικού τοιχίου στο δρόμο προς οικισμό Μακρυνιάγκου.
6. Κατασκευή ιρλανδικού στη θέση "Ξηρόρεμα" Δ.Δ. Αγίου Δημητρίου.
7. Εσωτερική οδοποιΐα.

ΒΙΝΙΑΝΗΣ

8. Τσιμεντοποίηση αύλακα από Β. Ράπτη έως σχολείο.
9. Τσιμεντόστρωση δρόμου από Α. Αλατάρη έως Κ. Τσιάκου.
10. Τσιμεντόστρωση δρόμου από Ε. Νικοπούλου έως Ντάλλα.
11. Τσιμεντόστρωση στην είσοδο του σχολείου.
12. Τσιμεντόστρωση δρόμου από Ν. Καραγεώργου έως Άγγελου Αλατάρη.
13. Τσιμεντόστρωση δρόμου από Δ. Τσολιά έως Κ. Γαζέτα.
14. Τσιμεντόστρωση δρόμου από Δ. Θεοχάρη έως Θ. Ράπτη.
15. Κατασκευή προστατευτικού ρείθρου για όμβρια ύδατα οικίας Μαργαρίτας Κολομβάτσου.
16. Επέκταση αποχέτευσης Κ. Τσολιά, Κ. Μάκκα.
17. Αντιπλημμυρικό έργο από Ν. Αλατάρη - Μ. Θεοχάρη.
18. Συντήρηση δικτύου ύδρευσης Κάμπου.

ΔΑΦΝΗΣ

19. Τσιμεντόστρωση από Δ. Καμκερή-Νερόμυλος.
20. Κατασκευή ιρλανδικού στη θέση Λογγές.
21. Διαμόρφωση και πλατό στη θέση οικοπέδου Κ. Καμκερή.
22. Συντήρηση-Διαμόρφωση-Κατασκευή τεχνικών στο δρόμο προς Παλιόρογκα.
23. Επέκταση δρόμου στη θέση Πλατάνι.
24. Κατασκευή κρασπεδορείθρων από γέφυρα Βιργινία Πασιάκου έως Κορεντζελέικα.
25. Διάφορες εργασίες προς δρόμο Τσούμας στη θέση Κ. Μπέσα - Ν. Κορεντζέλου.
26. Τσιμεντόστρωση δρόμου προς οικία Δ. Κορεντζέλου.
27. Προστατευτικά κιγκλιδώματα γεφυρών εντός του οικισμού.
28. Τσιμεντόστρωση δρόμου - Κατασκευή τοιχίου στη θέση Καμίνια - Κ. Μπαλλά - Κ. Κορέντζελου - Στ. Κορέντζελος.
29. Αντικατάσταση οργάνων παιδικής χαράς.
30. Κατασκευή σκουπιδοτόπου Δάφνης.
31. Προηγούμενη οφειλή δρόμου δίπλα στην οικία Δ. Σκούρα.

ΚΕΡΑΣΟΧΩΡΙΟΥ

32. Τεχνικό στη θέση Πλατανόρεμα Σκαμνιάς.
33. Προέκταση αποχετευτικού δικτύου Κρέντης.
34. Επισκευή παλαιού Δημοτικού Σχολείου Κρέντης.
35. Προστατευτικό σε ακάλυπτες σωλήνες αποχετεύσεως.
36. Σήκωμα φρεατίων.
37. Κατασκευή δρόμου προς οικία Αλεξάνδρας Ντάλλα Π. Κρέντη.
38. Υδραγωγείο Σκαμνιάς.
39. Περίφραξη Νεκροταφείου.
40. Κατασκευή δρόμου προς οικία Φανιώ-Νεκταρίας Μάκκα.
41. Τοποθέτηση κολώνας στη στροφή Αγίου Νεκταρίου.
42. Καθαρισμός αύλακα και τοποθέτηση σωλήνων στη θέση Κρυονέρι.
43. Κατασκευή τοιχίου έξωθεν οικίας Νώντα Δέπου.
44. Κατασκευή δρόμου Πλατικώνη-Μπισμπίκη και συνέχεια.
45. Κατασκευή δρόμου Μπαλωμένου-Καράγιωργα.
46. Κατασκευή Πέρα Βρύσης.
47. Συντήρηση χώρου στη θέση Αλώνια.
48. Κατασκευή παιδικής χαράς.
49. Κατασκευή προστατευτικού τοιχίου με πέτρα Βλάχου-Καμάρα.
50. Τσιμεντόστρωση δρόμου Γκαρίλα-Μπισμπίκη.
51. Κατασκευή βρύσης δίπλα στο Δημαρχείο.
52. Βελτίωση χώρου της εκκλησίας.
53. Κατασκευή σκαλοπατιών οικία Ρίζου.
54. Επένδυση σκαλοπατιών ξενώνα Λάμπρου Γεωργίου.
55. Τσιμεντόστρωση δρόμου προς οικία Ελένης Τσιώλη.
56. Καθαρισμός ρέματος μέχρι κεντρικό δρόμο.
57. Διαμόρφωση χώρου στη θέση Καραούλι.
58. Οφειλή στο έργο αποκατάσταση ζημιών στο αποχετευτικό δίκτυο.

ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΣ

59. Μεταφορά νερού από θέση Γκούρα.
60. Επέκταση αγωγού ύδρευσης προς θέση Σφακερό.
61. Συντήρηση κοινοτικού γραφείου-Ιατρείου.
62. Κατασκευή ποτίστρας στη θέση Γκούρα.
63. Τσιμεντόστρωση δρόμου στη θέση Μπαλιαλιά.
64. Τσιμεντόστρωση δρόμου στον οικισμό Λογγές.
65. Διαμόρφωση - Τσιμεντόστρωση δρόμου προς Άγιο Ιωάννη.
66. Οφειλή αποκατάσταση στο δίκτυο ύδρευσης προς Άγιο Ιωάννη.

ΧΡΥΣΩΣ

67. Εσωτερική οδοποιΐα Χρύσως οικία Γιαννιώτη.
68. Συντήρηση δρόμου Παλιόπυργος-Βρύσες.
69. Εσωτερική οδοποιΐα Καράνη-Καραθάνου.
70. Εσωτερική οδοποιΐα Κουβέλη.
71. Διευθέτηση όμβριων υδάτων θέση Μακρυνιάγκου.
72. Συντήρηση δρόμου από οικία Καρανίκα - Γιαννιώτη.
73. Διαπλάτυνση δρόμου Γούρδεση-Χρύσω θέση Μπαλκονόπορτα.

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης λύεται η συνεδρίαση. Γι' αυτό συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφεται ως εξής:

Η Προεδρεύουσα (Τ.Σ.Υ.) Ιουλία Μπέσα — **Ο Γραμματέας** Λάμπρος Καυκιάς

Τα Μέλη:

1. Κανδηλάρης Γεώργιος, 2. Λάππας Θεοφάνης, 3. Μάκκας Γεώργιος, 4. Ράπτης Κων., 5. Ζανιάς Παν., 6. Βλάχος Γεωρ., 7. Τσακανίκας Ιωάν., 8. Νικόπουλος Δημήτριος, 9. Μάκκας Κων/νος.